



Νοέμβριος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος Νο 10

Περιεχόμενα

Περιεχόμενα.....	1
Της Σύνταξης.....	1
8 ^η Πανελλήνια Σπηλαιολογική Συνάντηση.....	2
Η περιοχή που φιλοξένησε την 8 ^η ΠΣΣ.....	3
Συνεδριακός χώρος.....	3
Επισκέψεις σε σπήλαια.....	4
Περίπτερα.....	5
Περίπτερο SPELEONEWS	6
Αγωνίσματα.....	6
Συνάντηση Σπηλαιοκατάδυσης.....	7
Συνάντηση Σπηλαιοδιάσωσης.....	8
Συνάντηση Χαρτογραφικής Κοινότητας.....	9
Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα.....	10
Περιήγηση στα αξιοθέατα.....	11
Στρογγυλή Τράπεζα.....	11
Βραβεύσεις.....	12
Εντυπώσεις Συνδιοργανωτών.....	13
Εντυπώσεις Συνδιοργανωτών.....	14
Χορηγοί 8 ^{ης} ΠΣΣ.....	15
Η 8 ^η από μέσα.....	15
Παρουσίαση «Δράση στο Σύστημα Δράκου- Σελινίτσας».....	18
Παρουσίαση «Το ιστορικό του 14 ^{ου} ΠΣΣ».....	21
Σταλακτίτες και Σταλαγμίτες.....	26
Χριστουγεννιάτικο Bazaar.....	27
Μια βραδιά στον Ανεμόμυλο.....	27
Τα μέλη μας θυμούνται.....	28
Βιβλιοπαρουσίαση.....	30
Φόρουμ ΣΟΕ.....	30
Σπηλαιολογικές Τεχνικές.....	31
Εν ριπή.....	32
Πριν από.....	33
SPELEONEWS	33
Αγγελίες.....	34



Της Σύνταξης

του Θωμά Θεοδοσιάδη

Από τις πρώτες δεκαετίες του προηγούμενου αιώνα μαζί με την ανάπτυξη του εκδρομισμού ξεκίνησαν δειλά δειλά οι πρώτες περιοδικές εκδόσεις με θέματα φυσιολατρικά, εκδρομικά, ορειβατικά. Περιοδικά όπως «Ο ΠΑΝ» και «ΕΚΔΡΟΜΙΚΑ» ήταν από τα πρώτα του είδους και εκδίδονταν από τους πρώτους συλλόγους. Λίγο μετά άρχισε η έκδοση του περιοδικού «ΤΟ ΒΟΥΝΟ», του ΕΟΣ, που κυριάρχησε στον ορειβατικό χώρο. Στην ύλη των περιοδικών αυτών συναντάμε πολλές φορές άρθρα σπηλαιολογικού ενδιαφέροντος, μιας και οι σπηλαιολόγοι της εποχής δεν είχαν που αλλού να γράψουν. Αρχές του 1950 με την ίδρυση της ΕΣΕ ξεκινάει και η έκδοση «ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΗΣ ΕΣΕ», έκδοση που ακόμα και σήμερα αποτελεί πηγή πολύτιμων πληροφοριών για τα σπήλαια.

Σε όλες όμως τις εκδόσεις αυτές βρίσκουμε στοιχεία για δράσεις των συλλόγων που τα εκδίδανε και πολύ λίγες αναφορές για δράσεις άλλων συλλόγων, ενώ πολλές φορές αναφερόνταν σε αυτές με απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς.

Τα περιοδικά αυτά η σταμάτησαν να εκδίδονται (Το Βουνό 1965) ή, από κάποιο σημείο και μετά έγιναν ετήσια. Το κενό, τα τελευταία χρόνια, στην ενημέρωση των σπηλαιολόγων, το καλύπτουν ορειβατικά περιοδικά, περιοδικά ποικίλης ύλης, εφημερίδες, κ.α, με τις κατά καιρούς δημοσιεύσεις διαφόρων συλλόγων σε αυτά.

Όταν ξεκίνησα το **SPELEONEWS** στις αρχές του 2005 με διαφορετικό όνομα (Τα νέα του ΣΠΕΛΕΟ), είχα σαν στόχο και σκοπό η έκδοση αυτή να καλύψει το κενό της ενημέρωσης που υπήρχε ανέκαθεν στα σπηλαιολογικά δρώμενα. Είχα στο νου μου κάτι σαν το περιοδικό ΚΟΡΦΕΣ που εκδίδει ο ΕΟΣ Αχαρνών, περιοδικό που κυριαρχεί στον

ορειβατικό χώρο και έχει σχεδόν καθολική αποδοχή από συλλόγους και ορειβάτες.

Βέβαια τα όνειρα και τους στόχους μου δεν τους αποδέχτηκε το ΔΣ του συλλόγου μου- πράγμα που με στεναχώρησε πολύ εκείνη την περίοδο- αλλά τελικά όπως αποδεικνύεται ίσως να είναι καλύτερα. Βλέποντας τη δυσκολία της αποδοχής του περιοδικού από τους άλλους συλλόγους, φαντάζομαι πόσο δύσκολο θα ήταν να καθιερωθεί ένα περιοδικό στο χώρο αν αυτό θα ήταν έκδοση του ΣΠΕΛΕΟ. Το ιδανικό για κάποιο σπηλαιολογικό περιοδικό, για πολλούς, θα ήταν να το ξεκινήσει κάποιος που δεν θα ήταν μέλος σε κάποιο σύλλογο ώστε να μην υπάρχουν δυσπιστίες σχετικά με την αντικειμενικότητά του. Πόσοι όμως τέτοιοι υπάρχουν και γιατί δεν το έκαναν μέχρι τώρα. Κάποιος έπρεπε να κάνει την αρχή και αυτός θα ήταν από κάποιο σύλλογο, που θα είχε σχέση και θα αγαπούσε την σπηλαιολογία.

Η ανάγκη για ενημέρωση στον χώρο μας είναι πλέον επιτακτική, παρόλο που η τεχνολογία μας έχει δώσει μεγάλες ευκολίες στην πρόσβαση της πληροφορίας η πληροφορία αυτή είτε βρίσκεται διασκορπισμένη, με αποτέλεσμα να μην μπορούμε να την συλλέξουμε, η υπάρχει σε σημεία με περιορισμένη πρόσβαση, με αποτέλεσμα να την έχουν μόνο λίγοι, η δεν υπάρχει καθόλου έντυπη παρά μόνο προφορική με αποτέλεσμα να χάνεται η να μεταφέρεται παραποιημένη.

Η τεχνολογία μας έχει δώσει πλεονεκτήματα και ευκολίες που δεν είχαν μέχρι τώρα οι προηγούμενες εκδόσεις. Η μη έντυπη έκδοση του περιοδικού έχει ελαχιστοποιήσει το κόστος, στα σχέδια μας όμως είναι και η έντυπη κυκλοφορία του περιοδικού, αυτό όμως πολύ αργότερα.

Μέσα στα μελλοντικά σχέδια μας είναι η κυκλοφορία ενός αρχικά εξαμηνιαίου εντύπου. Στο έντυπο αυτό θα υπάρχουν ολοκληρωμένες εργασίες σχετικές με αποστολές, εξερευνήσεις, η αναφορές εξερεύνησης, ιστορία, τεχνικές υλικά κ.λ.π.

Ο μήνας Οκτώβριος έκλεισε με τον καλύτερο τρόπο, την 8^η Πανελλήνια Σπηλαιολογική Συνάντηση. Η επιτυχία και ο τρόπος διεξαγωγής της ας γίνει οδηγός για τις επόμενες συναντήσεις, εκεί ήταν και το **SPELEONEWS**, πολλά άρθρα του τεύχους

αυτού είναι από τη συνάντηση αυτή.

Με την ευκαιρία θα ήθελα να ευχαριστήσω τη φίλη μας Εύα Μαρούλη για το πρωτότυπο σκίτσο που έκανε και το πρόσφερε αφιλοκερδώς στο **SPELEONEWS**.

Κατά την έκδοση του περιοδικού, μας ήρθαν τα άσχημα νέα του θανάτου του Κώστα Λυμάκη σπηλαιολόγου μέλος του ΣΕΛΑΣ. Τα θερμά μας συλλυπητήρια στην οικογένεια του στους συγγενείς και φίλους του.



8^η Πανελλήνια
Σπηλαιολογική
Συνάντηση
της Έλενας Λάλου

Κύριοι τέλος. Η 8^η τελείωσε και ήρθε η σειρά μας να σας παρουσιάσουμε όσο καλύτερα μπορούμε αυτή τη γιορτή της σπηλαιολογίας.

Παρακάτω θα διαβάσετε άρθρα από διάφορους συντελεστές της Πανελλήνιας για την πορεία της κάθε δραστηριότητας.

Θα διαβάσετε γιατί τελικά μαζευθήκαμε στον Δήμο Μενελαΐδος, για τις ομιλίες, τα σπήλαια στα οποία πραγματοποιήθηκαν επισκέψεις, τα αγωνίσματα, τα περίπτερα, το περίπτερο του **SPELEONEWS** ξεχωριστά, τις συναντήσεις σπηλαιοκατάδυσης, σπηλαιοδιάσωσης και χαρτογράφησης καθώς και την περιήγηση σε αξιοθέατα της περιοχής, το πόσο καλά περάσανε οι μικροί φίλοι της σπηλαιολογίας, τι είπαμε στην στρογγυλή τράπεζα αλλά και πως βραβευτήκαν οι καλύτερες εργασίες.

Και βέβαια όσοι δεν είχατε την τύχη να παρακολουθήσετε την 8^ηΠΣΣ από κοντά θα έχετε την ευκαιρία να διαβάσετε την καλύτερη εργασία της Πανελλήνιας εδώ, στο **SPELEONEWS** (δεν σας λέμε ποια ήταν, θα μάθετε στο ανάλογο άρθρο). Επίσης θα μπορείτε να διαβάσετε την Παρουσίαση του Κ.Ζούπη, το παρασκήνιο της 8^{ης} ΠΣΣ καθώς και ένα κείμενο-προσωπική θεώρηση για την Πανελλήνια από την πρόεδρο του ΣΠΕΛΕΟ, Γ.Τάρταρη.

Τέλος σας ενημερώνουμε ότι το εξώφυλλο αυτού του τεύχους δίκαια είναι αφιερωμένο στην αποστολή που βραβεύτηκε κατά τη διάρκεια της 8^{ης} ΠΣΣ.



Η περιοχή που φιλοξένησε την 8^η ΠΣΣ
του Λάμπρου Μακροστέργιου

Δήμος Μενελαΐδας <http://www.menelaida.gr>
Δήμαρχος: Σπυριδώνης Κωνσταντίνος
Πληθυσμός: 3067 κάτοικοι
ΟΤΑ: Έδρας τέως Κ. Κέδρου
Πληθυσμός έδρας: 1017 κάτοικοι
Κέδρος:
http://www.ecoguide.gr/gr/home/show_region.php?Id=67
Λουτροπηγή (Σμόκοβο):
http://www.ecoguide.gr/gr/home/show_region.php?Id=68
Θραψίμι:
http://www.ecoguide.gr/gr/home/show_region.php?Id=66

Κύριοι λόγοι της επιλογής μας

- Ο πρώτος δήμος που κάλεσε τον Σ-ΟΚ για εξερεύνηση σπηλαίου
- Φιλικό περιβάλλον - προσωπικές γνωριμίες - δημόσιες σχέσεις (καταγωγή μου από το χωριό του δήμου "Λουτρό")
- Γενικές παροχές, όπως: χώρος συνεδρίου, χαμηλή τιμή ξενοδοχείου γι' αυτούς που τους αρέσουν οι ανέσεις, δωρεάν δωμάτια για τους υπόλοιπους, δείπνο από τον Δήμο, κ.α.
- Καλές σχέσεις του Δήμου με τα ΜΜΕ
- Ισορροπη ανάπτυξη του Νομού. Η ευρεία περιοχή της Λίμνης Σμοκόβου να αποτελέσει αντίβαρο στη λίμνη Πλαστήρα (Ταυρωπού), όπου τα έως τώρα συνέδρια, συναντήσεις κ.τ.λ. λάμβαναν χώρα
- Φυσική ομορφιά - μονοπάτια-αξιοθέατα - πρόσβαση (οδικό δίκτυο)
- Μέγιστη συνεισφορά των τοπικών πολιτιστικών συλλόγων



Συνεδριακός χώρος
της Κατερίνας Μαλαμά

Ένα πολύ βασικό κομμάτι αυτής της Συνάντησης - όπως εξάλλου και κάθε Σπηλαιολογικής Συνάντησης είναι το συνεδριακό κομμάτι. Οι ομιλίες.

Είναι πολύ βασικό γιατί μέσα από αυτό, αναδεικνύεται η δουλειά των ατόμων και των συλλόγων γενικότερα.



Στην 8^η Πανελλήνια Σπηλαιολογική Συνάντηση, ως διοργανωτές, προσπαθήσαμε να εντάξουμε όσο το δυνατόν περισσότερες ομιλίες, παρουσιάσεις και εργασίες. Βέβαια αυτό έγινε λαμβάνοντας υπ' όψιν μας α) τη θεματολογία β) το υπόλοιπο πρόγραμμα γ) την ικανοποίηση όλων των συλλόγων.

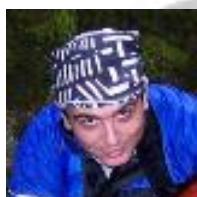
Αναλυτικά λοιπόν, είχαμε:

Σύλλογος	Παρουσιάσεις
Σ.-Ο.Κ	1
Φ.Ο.Σ.	1
ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ	2
ΣΠΟΚ	2
ΜΑΥΡΟΣ ΒΡΑΧΟΣ	1
ΣΠΕΛΕΟ	5 εκ των οποίων οι δύο ήταν προβολές
ΣΕΛΑΣ	3 εκ των οποίων η μία ήταν προβολή
ΕΣΕ	4
ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ	2
Ε.Π.Ε.ΑΝ	2
ΕΣΕΘ ΧΕΙΡΩΝ	2
ΣΟΕ	1
ΑΠΟΣΤΟΛΗ	
ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ	2

Συνολικά είχαμε 28 παρουσιάσεις, οι περισσότερες πολύ όμορφα διατυπωμένες και τοποθετημένες και χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα τήρησης του χρόνου. Ενδιαφέρον πάντα έχουν οι προβολές ενώ φέτος είχαμε και την παρουσίαση του ΜΑΥΡΟΥ ΒΡΑΧΟΥ. Πρέπει να αναφέρουμε επίσης ότι λόγω πίεσης χρόνου και συλλόγων (αυτό είναι παραπονάκι...) ματαιώσαμε τη δεύτερη παρουσίαση του Δημήτρη του Καραγιάννη, του Φ.Ο.Σ., με τον περίφημο τίτλο «ο πανικός του σπηλαιολόγου μπροστά στο βάραθρο»...

Υπόσχομαι μία διοργάνωση μόνο γι' αυτή την παρουσίαση σε κατάμεστη αίθουσα ώστε ο Καραγιάννης να μας αναπτύξει τον πανικό από όλες τις απόψεις.

Στα προσεχώς ... πρακτικά θα υπάρχουν οι παρουσιάσεις αναλυτικά καθώς και το όνομα του ομιλητή.



Επισκέψεις σε σπήλαια
του Λάμπρου Μακροστέργιου

Αν και το Πάρτυ της Πέμπτης κράτησε ως ... την Παρασκευή
Αν και το φαγοπότι δεν σταμάτησε έως την Κυριακή
Αν και ο καιρός μας τα χάλασε λίγο το Σάββατο
Αν και τα σπήλαια δεν είναι σαν τον Μααρά ή το Γουργούθακα



Υπήρξαν κάποιοι που μας έβαλαν σε μπελά...

Παρασκευή 28/10

ΚΟΥΔΟΥΝΟΤΡΥΠΕΣ

Υπεύθυνος (Οδηγός-
Συνοδός):
Νίκος Πασπαλιάρης
(Φ.Ο.Σ.)

του ΚΑΪΜΑΚΙΑ

Υπεύθυνος
(Οδηγός-Συνοδός):
Θύμιος
Μακροστέργιος (Σ-

Σάββατο 29/10

του ΓΑΚΗ

Υπεύθυνος (Οδηγός-
Συνοδός):
Λάμπρος
Μακροστέργιος (Σ-
ΟΚ)

Συμμετέχοντες:

- Alexey Zhalov (Helictit)
- Magdalena Stamenova (Helictit)
- Vesselin Drobenov (Helictit)
- Konstantin Stoichkov (Helictit)
- Αναστασία Βασιλειάδου (Ε.Σ.Ε.)
- Νίκη Σαριδάκη (Ε.Σ.Ε.)
- Ρίτσα Μητσικώστα (Σ-ΟΚ)
- Χάρης Λάμπρου (Φ.Ο.Σ)
- Βαλάντης Σταυρουλάκης (Φ.Ο.Σ)

του ΚΑΪΜΑΚΙΑ

Υπεύθυνος
(Οδηγός-Συνοδός):
Θύμιος
Μακροστέργιος (Σ-
ΟΚ)

Συμμετέχοντες:

- Δημήτρης Λεσσές (Ε.Σ.Ε.)
- Βαλάντης Σταυρουλάκης (Φ.Ο.Σ.)
- Νίκος Βαλσαμίδης (Φ.Ο.Σ.)
- Εύη Δημητριάδου (Φ.Ο.Σ.)
- Άγγελος Βλαχόπουλος (ΠΟΣΕΙΔΩΝ)
- Γιώργος Ιωσηφίδης (ΠΟΣΕΙΔΩΝ)
- Νίκος Καρκαλιόγλου (ΠΟΣΕΙΔΩΝ)

Κυριακή 30/10

του ΜΑΚΟΥ

Υπεύθυνος (Οδηγός-Συνοδός):
Θύμιος Μακροστέργιος (Σ-ΟΚ)

Συμμετέχοντες:

- Zhorzh Vlaykov (Caving Club)
- Lacezar Cekov (Caving Club)

... τους ευχαριστούμε!!!



Περίπτερα

του Γιώργου Τριανταφύλλου

Να 'μαστε λοιπόν όλοι μαζί μετά την πρόσφατη συνάντησή μας στο 14ο ICS στον Κάλαμο, ξανασυναντιόμαστε αυτή τη φορά στην Καρδίτσα για την μεγάλη γιορτή της Σπηλαιολογίας στην χώρα μας...

Και αυτό που φυσικά δεν μπορεί να λείπει από μια τέτοια γιορτή είναι τα περίπτερα των συλλόγων που όλοι από αυτά περιμένουμε για να προμηθευτούμε αυτοκόλλητα, αφίσες, βιβλία, ημερολόγια, μπρελοκάκια, κομπολόγια, κονκάρδες και ότι άλλο βάλει ο νους μας.

Ε, ναι λοιπόν είναι και αυτός ένας τρόπος για την σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ των σπηλαιολόγων καθώς έχει σπάσει πια το κατεστημένο να αγοράζουμε μόνο από τον δικό μας σύλλογο!!!

Έτσι πια δεν μπορείς να ξεχωρίζεις από ποιο σύλλογο είναι ο καθένας κοιτάζοντας το μπλουζάκι ή το καπελάκι του...

Και μια και είπα για μπλουζάκια θα αναφέρω το «μαύρο» σημείο των περιπτέρων...

Όλοι είχαν φέτος μπλουζάκια, σε σχέδια και χρώματα, περισσότερα από ποτέ. Ήταν όλα τόσο ελκυστικά που οι περισσότεροι από εμάς «ξεφραγκιάστηκαν» για να αποκτήσουν τουλάχιστον ένα από κάθε περίπτερο.

Τι πόλεμος είναι αυτός που έχει ξεσπάσει. Πάλι οι σύλλογοι ανταγωνίζονταν για το ποιος θα κάνει την πιο καλή αποστολή. Σήμερα ανταγωνίζονται και για το πιο καλό σκίτσο στο μπλουζάκι.



Όμως τα είδη στα περίπτερα ήταν πολλά, πραγματικά πολλά. Εάν λοιπόν έπρεπε να επιλέξω ΜΟΝΟ ένα αντικείμενο από κάθε περίπτερο θα έσπαγα πολύ το κεφάλι μου, αλλά τελικά θα κατέληγα στα εξής:

- Το πορτοκαλί μπλουζάκι του ΦΟΣ με το σκίτσο δίλημμα-η ζωή του σπηλαιολόγου
- Το ημερολόγιο του Σ-ΟΚ που διατίθεται μέσα σε θήκη CD.
- Το μπεγλέρι του ΣΠΕΛΕΟ
- Τον αναπτήρα-κρίκο της ΕΣΕ
- Το μακρυμάνικο μπλουζάκι του ΧΕΙΡΩΝ
- Το ΣΟΥΠΕΡ γυναικείο μπλουζάκι (δεν λερώνει, δεν γαριάζει, δεν ξεχειλώνει αλλά... «σκίζεται εύκολα») του ΣΠΟΚ
- Το μπλουζάκι -έκπληξη του SPELEONEWS με τον σπηλαιολόγο να διαβάζει ξαπλωμένος το περιοδικό του στη σπηλιά.
- Το νέο σχέδιο extra energy με τον cave-man του ΣΕΛΑΣ
- Τον οδηγό σπηλαιοδιάσωσης μεταφρασμένο στα Ελληνικά από τη ΣΠΗΛΑΙΟΔΙΑΣΩΣΗ (μπράβο παιδιά)
- Ένα από τα δύο γλυπτά (ποιο όμως;) δουλεμένα και φτιαγμένα από τον Κ. Ζούπη της Σπηλαιολογικής Ομοσπονδίας Ελλάδος
- Και οπωσδήποτε ένα ημερολόγιο από τον ΑΕΤΟ Γλυφάδας την ώρα που ξεπούλαγε ο Π. Ρωμανός (πάρε-πάρε!!! Το αφεντικό τρελάθηκε!!!)

Περίπτερο, αλλά χωρίς πωλήσεις είχε ο ΠΟΣΕΙΔΩΝ με έκθεση πολύ καλών φωτογραφιών, το ίδιο και η ΕΠΕΑΝ.

Αισθητή και η παρουσία του Δήμου Μενεαΐδος με αφίσες, φυλλάδια, αλλά και ο Αγροτουριστικός συνεταιρισμός γυναικών Θραψιμίου με ντόπια παραδοσιακά προϊόντα.

Πέρα όμως από τις αγοραπωλησίες, τα περίπτερα ήταν και χώρος που μας βοηθούσε να χαλαρώνουμε βγαίνοντας από την αίθουσα ομιλιών και προβολών, δίνοντας την ευκαιρία να γνωριστούμε μεταξύ μας από κοντά, να ανταλλάξουμε απόψεις, να αστειευθούμε, να κουτσομπολέψουμε.

Δεν ήταν τυχαία λοιπόν σημείνα όλα μαζί έξω

από την αίθουσα ομιλιών., στον ευρύχωρο διάδρομο του Λυκείου του Κέδρου που είχε παραχωρηθεί για τη διοργάνωση της 8^{ης} Π.Σ.Σ.



Περίπτερο
SPELEONEWS
της Έλενας Λάλου

Έχοντας διαβάσει μέχρι αυτό το σημείο τα προηγούμενα άρθρα έχετε ακούσει και ξανακούσει για τις πρωτιές αυτής της Πανελλήνιας.

Μία ακόμα πρωτιά λοιπόν ήταν ότι φιλοξένησε στα περίπτερά της και το περίπτερο του **SPELEONEWS**. Το πρώτο Σπηλαιολογικό Περιοδικό και με δικό του περίπτερο. Μιας και ο Θωμάς δεν μπόρεσε να ανέβει στην Καρδίτσα (οικογενειακή βία πρέπει να το λένε επίσημα και αν όχι, ας οριστεί ένας τέτοιος όρος από τώρα) υπεύθυνη για το περίπτερο ήμουν εγώ με πολύ μεγάλη βοήθεια του Γιώργου Τριανταφύλλου (...όσοι ήταν εκεί μόνο μπορούν να το διαψεύσουν αυτό...), ενώ στο στήσιμο βοήθησε και ο Αστέρης μας, ο Αστέρης Ζούπης.

Τον τοίχο πίσω από το περίπτερό μας στόλιζαν τα εξώφυλλα από προηγούμενα τεύχη και τα ψηφιδωτά από φωτογραφίες με το όνομα και το σήμα του περιοδικού, ενώ δωρεάν διανέμονταν όλα τα παλιότερα τεύχη τυπωμένα για να τα διαβάσουν και όσοι δεν έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο.



Στο περίπτερό μας κερνάγαμε καραμέλες (όπως και τα άλλα περίπτερα) μέσα σε ένα σπηλαιολογικό κράνος και ενημερώναμε τους φίλους σπηλαιολόγους για την ύπαρξή μας, για το ποιοι είμαστε και τι ακριβώς κάνουμε. Γνωρίσαμε πολύ κόσμο που ήδη διαβάζει το περιοδικό αλλά και πολύ κόσμο που δεν το διάβαζε...μέχρι αυτό το τεύχος μιας και από

αυτό θα μας διαβάζουν 56 σπηλαιολόγοι παραπάνω. Μία από τις διευκολύνσεις για όσους δεν έχουν email είναι η αποστολή των τευχών του **SPELEONEWS** με το ταχυδρομείο (ξέρετε... αυτό που χρησιμοποιούσαμε μέχρι την ανακάλυψη του email). Όσοι γνωρίζετε κάποιον που να ενδιαφέρεται, μπορείτε να τον ειδοποιήσετε για αυτή την δυνατότητα.

Πουλήσαμε CD με όλα τα προηγούμενα τεύχη μας, όπως τα παρουσιάζουμε στην ιστοσελίδα μας. Έτσι όλοι πια μπορούν να έχουν ένα Cd με όλο το υλικό που βρίσκεται στο internet (κείμενα, φωτογραφίες, εξώφυλλα κλπ) χωρίς να χρειάζεται να περιμένουν με τις ώρες για να τις κατεβάσουν. Το CD ενημερωμένο συνεχίζει να διατίθεται στην τιμή των 2€ (ή δωρεάν με την αγορά μπλουζας).

Εντυπωσιακή βέβαια ήταν η πρώτη μας κολεξιόν από μπλουζάκια. Σε χρώματα μπλε και κόκκινο. Στη μπροστινή πλευρά υπάρχει το λογότυπο του **SPELEONEWS**, ενώ στην πίσω πλευρά υπάρχει το σχέδιο-έκπληξη, με τον σπηλαιολόγο να είναι μισοξαπλωμένος μέσα στη σπηλιά και να διαβάζει **SPELEONEWS**.



Μπλουζάκια **SPELEONEWS** υπάρχουν ακόμα για όσους δεν είχαν την τύχη να είναι στην 8ηΠΣΣ ή για όσους δεν πρόλαβαν να αγοράσουν και διατίθενται στην κλασσική τιμή των 10€. Όσοι ενδιαφέρονται δεν έχουν παρά να επικοινωνήσουν μαζί μας στο smallad@speleonews.com.



Αγωνίσματα
Της Κατερίνας Μαλαμά

Από την πρώτη στιγμή που οργανώναμε το πρόγραμμα της 8^{ης} Πανελλήνιας Σπηλαιολογικής Συνάντησης, σκεφτήκαμε ότι θα ήταν πολύ ωραίο αν οργανώναμε και κάποια «αγωνίσματα»

σπηλαιολογικά. Ένα παρόμοιο και πολύ πετυχημένο εγχείρημα είχε γίνει στη Κρήτη πριν από λίγα χρόνια.

Η έλλειψη χρόνου δυστυχώς δεν μας άφησε τα περιθώρια να φτιάξουμε ότι ακριβώς φανταζόμασταν. Παρ' όλα αυτά δεν το αφήσαμε και έτσι χρησιμοποιήσαμε τη γέφυρα του χωριού για να στήσουμε σπηλαιολογικά σχοινιά και να πραγματοποιήσουμε αγωνιστική ανάβαση - κατάβαση σε αυτό. Έτσι κι έγινε.



Οι συμμετοχές αρκετές και το παιχνίδι ξεκίνησε. Τα αποτελέσματα είναι τα παρακάτω:

Στους άνδρες:

Μπουτάρας Κορνηνός 1^η θέση ΣΕΛΑΣ
Μητσάκης Νίκος 2^η θέση ΣΕΛΑΣ
Νικολαΐδης Στέφανος 3^η θέση ΣΠΕΛΕΟ

Στις γυναίκες:

Κανελλίδου Μαργαρίτα 1^η θέση ΣΕΛΑΣ
Ταγαρίδη Ερατώ 2^η θέση ΣΕΛΑΣ
Νίνου Ειρήνη 3^η θέση ΣΕΛΑΣ

Δυστυχώς οι χρόνοι τους ακόμα ... αναζητούνται σε κάποια από τα χαρτιά μας.

Όταν τους βρούμε θα τους αναρτήσουμε ώστε να τους ξέρουμε και να τους καταρρίψουμε στην 9^η Πανελλήνια Σπηλαιολογική Συνάντηση.



**Συνάντηση
Σπηλαιοκατάδυσης**
του Γιώργου Τριανταφύλλου

Το Σάββατο 29/10/05 έγινε η επίσημη συνάντηση όπως είχε προγραμματιστεί, της επιτροπής Σπηλαιοκατάδυσης της Σ.Ο.Ε. με σπηλαιοδύτες,

όλους μέλη συλλόγων.

Από την τριμελή επιτροπή παρόντες ήταν οι Νίκος Μητσάκης από τον Σ.Ε.Λ.Α.Σ. στο ρόλο του βασικού συντονιστή και ο Γιώργος Τζαβέλας από τον ΣΠ.Ε.Λ.Ε.Ο.

Αισθητή ήταν η απουσία του Βασίλη Γιαννόπουλου από τον ΣΠΗ.ΝΑ που κατά την γνώμη μου έχει πολλά να προσφέρει.

Αξίζει να σημειωθεί ότι για πρώτη φορά διοργανώνεται στην Ελλάδα μια τέτοια συνάντηση και έγινε στα πλαίσια της 8^{ης} Π.Σ.Σ. με σκοπό να καθιερωθεί σε κάθε επόμενη Π.Σ.Σ., κάτι που βρήκε σύμφωνους όλους τους παρευρισκόμενους.

Τα θέματα που έπρεπε να συζητηθούν ήταν αρκετά με αποτέλεσμα να βγούμε και λίγο εκτός χρονικών ορίων (άλλωστε Έλληνες είμαστε ...)

Έτσι κανένα από αυτά δεν ολοκληρώθηκε και αρκεστήκαμε σε μια αναγνωριστική αναφορά σε αυτά, με την «υπόσχεση» να αναλυθούν εκτενέστερα σε συναντήσεις που θα γίνουν σε τακτά χρονικά διαστήματα και πριν από την επόμενη Πανελλήνια.

Πολύ καλή ενέργεια από την πλευρά της επιτροπής ήταν να συντάξει λίστα με τις ηλεκτρονικές διευθύνσεις (e-mail) των παρευρισκόμενων σπηλαιοδυτών και ελπίζουμε να δημιουργήσει μια mailing list και να την χρησιμοποιήσει ανάλογα.

Το μόνο «μελανό» σημείο της συνάντησης ήταν η απόρριψη πρότασης της επιτροπής για μία κοινή συνάντηση όλων σε εύκολο σπήλαιο με σκοπό την καθιέρωση αυτής της ενέργειας για ανταλλαγή εμπειριών.

Ελάχιστα συμφώνησαν ...

Έγινε ενημέρωση των παρευρισκόμενων για τη μέχρι τώρα δράση της Σ.Ο.Ε. στην επιτυχή διοργάνωση σχολείων σπηλαιοκατάδυσης και δόθηκε έμφαση στο πως θα είναι δυνατόν στο μέλλον τα σχολεία να διοργανώνονται όχι μόνο από Ελληνικούς φορείς (Σ.Ο.Ε.) αλλά και από Έλληνες εκπαιδευτές, καθώς μέχρι σήμερα την εκπαίδευση την κάνουν μόνο ξένοι.

Φυσικά δεν έλειψαν και οι αντιπαραθέσεις σε ήπιους τόνους.

Οι δύο σημαντικότερες ήταν:

- 1) Εάν θα πρέπει η Σ.Ο.Ε. να αναλαμβάνει την εκπαίδευση από την αρχή, δηλαδή να δημιουργήσει τμήμα εκπαίδευσης δυτών όπου όσοι το παρακολουθούν με επιτυχία, να συνεχίζουν στο τμήμα σπηλαιοκατάδυσης.

Η ιδέα «έπεσε» στο τραπέζι με την αιτιολογία ότι οι ικανότητες κάτω από την επιφάνεια του νερού, όσων φτάνουν στο σημείο να μπουν στην σπηλαιοκατάδυση, θα είναι γνωστές.

Η επιτροπή φάνηκε να απορρίπτει την πρόταση με την αιτιολογία ότι αν κάποιος έρχεται έτοιμος δύτης με πτυχίο από τους ήδη υπάρχοντες φορείς, μετά από κάποιες αναγνωριστικές βουτιές και αφού παρακολουθήσει το σχολείο σπηλαιοκατάδυσης, εύκολα θα μπορεί κανείς να δει τις ικανότητές του.

- 2) Εάν θα πρέπει τα σχολεία να είναι ανοιχτά στο ευρύ κοινό. Η άρνηση ήταν σχεδόν ομόφωνη λόγω των κινδύνων που ενέχει η συγκεκριμένη δραστηριότητα.

Εκτενής αναφορά έγινε στο φλέγον θέμα της εποχής, τα πτυχία.

Όπως είναι γνωστό έχουμε αρχίσει να αντιμετωπίζουμε προβλήματα αναφορικά με το ποιοι έχουν αναγνωρισμένες ικανότητες για να κάνουν καταδύσεις σε σπήλαια και ποιοι όχι.

Δυστυχώς, τελευταία παρατηρήθηκε το φαινόμενο να μην επιτραπεί ακόμα και σε «πτυχιούχους» να βουτήξουν.

Και με αυτούς που δεν διαθέτουν πτυχίο αλλά διαθέτουν τη σχετική πρακτική εμπειρία, τι γίνεται;

Διότι ως γνωστό, μέχρι πρόσφατα μάθαινε κανείς τις τεχνικές της σπηλαιοκατάδυσης εξ' ολοκλήρου μέσα σε σπηλαιολογικούς συλλόγους, από τους παλαιότερους στους νεότερους.

Μια πρώτη εκτίμηση για την επίλυση αυτού του θέματος είναι η προώθηση των «εμπειρικών» σπηλαιοδυτών προς την Σ.Ο.Ε., από τους ίδιους τους συλλόγους.

Να αναγνωρίσουν δηλαδή οι σύλλογοι επίσημα ποιοι από τα μέλη τους είναι σπηλαιοδύτες και η Σ.Ο.Ε. με την σειρά της να διοργανώσει ένα εκπαιδευτικό σεμινάριο για την εξισορρόπηση των τεχνικών και πιθανών ελλείψεων που

έχουν τα άτομα αυτά.

Μετά από αυτό η Σ.Ο.Ε. θα εγκρίνει τους «εμπειρικούς» και θα τους χορηγήσει επίσημο πτυχίο.

Το κλείσιμο της συνεδρίασης έγινε από τον Πρόεδρο της Σ.Ο.Ε. κ. Κώστα Ζούπη, έμπειρο και «εμπειρικό» σπηλαιοδύτη με αρκετές σπηλαιοκαταδύσεις στο ενεργητικό του, ο οποίος δήλωσε κατηγορηματικά ότι θα ήθελε να δει στο μέλλον την ίδρυση σχολής από την ίδια την ελληνική κοινότητα σπηλαιοκατάδυσης, έτσι ώστε να μη στηρίζεται σε κανέναν ξένο φορέα.



**Συνάντηση
Σπηλαιοδιάσωσης**
του Στέφανου Νικολαΐδη

Στη συζήτηση στρογγυλής τράπεζας με θέμα τη σπηλαιοδιάσωση, που έγινε το Σάββατο 29/10 στα πλαίσια της 8^{ης} Πανελλήνιας Σπηλαιολογικής Συνάντησης, παρευρέθηκαν πολλοί ενδιαφερόμενοι από όλους τους συλλόγους και ακούστηκαν πολύ ενδιαφέρουσες απόψεις.

Έγινε γνωστό ότι θα δημιουργηθεί μια βάση δεδομένων των διαφόρων ατυχημάτων η οποία θα έχει πάρει την Γαλλική, Αμερικανική και Πολωνική βάση καταγραφής.

Για την προσπάθεια αυτή δεσμεύθηκε ο Κ. Αδαμόπουλος και παρακαλούνται όλοι να δίνουν πληροφορίες σ' αυτόν για ατύχημα, παρ' ολίγο ατύχημα, για απλό συμβάν ή επικίνδυνη κατάσταση που έχει αντιμετωπίσει κάθε σπηλαιολόγος. Ως γνωστό μέσα στους ρόλους της «ΣΠΗΛΑΙΟΔΙΑΣΩΣΗΣ» είναι και η πρόληψη των ατυχημάτων.

Έγινε ενημέρωση από μέλη της Ε.Σ.Ε. που πήραν μέρος στην Πανευρωπαϊκή συνάντηση σπηλαιοδιάσωσης στην Πολωνία.

Φάνηκε η ανάγκη για δημιουργία σχολής σπηλαιοδιάσωσης για τα νέα μέλη που θέλουν να ενταχθούν στη «ΣΠΗΛΑΙΟΔΙΑΣΩΣΗ».

Συμφωνήθηκε να γίνει κοινή άσκηση το

τριήμερο της Πρωτομαγιάς από την ομάδα σπηλαιοδιάσωσης της Ε.Σ.Ε. και την «ΣΠΗΛΑΙΟΔΙΑΣΩΣΗ» και θα γίνει προσπάθεια για την ένταξη της, σε κάποιο πρόγραμμα συνεργασίας χωρών.

Τέλος διαπιστώθηκε πως δεν απέχουμε ιδιαίτερα, σε επίπεδο τεχνικών ικανοτήτων, από άλλες χώρες, πιο προηγμένες σπηλαιολογικά.

Από την πλευρά της «ΣΠΗΛΑΙΟΔΙΑΣΩΣΗΣ» ελπίζουμε να γίνεται κάθε χρόνο τέτοια συνάντηση, με στόχο την άνοδο του επιπέδου της σπηλαιοδιάσωσης στη χώρα μας.



Συνάντηση Χαρτογραφικής Κοινότητας

του Κώστα Αδαμόπουλου

Στα πλαίσια της 8^{ης} Πανελλήνιας Σπηλαιολογικής Συνάντησης, πραγματοποιήθηκε με πρωτοβουλία του υπογράφοντος η 1^η Συνάντηση σπηλαιολόγων της αυτο - αποκαλούμενης «Χαρτογραφικής Κοινότητας». Στην συνάντηση συμμετείχαν 28 σπηλαιολόγοι που ενδιαφέρονται για την χαρτογράφηση των σπηλαίων.

Η κοινότητα στην ουσία δημιουργήθηκε από τον υπογράφωντα και τον Peter Σταυρόπουλο, μέλη του ΣΕΛΑΣ που ανήκουν στο ΔΣ της ΣΟΕ και το 2004 οργάνωσαν (υπό την αιγίδα της ΣΟΕ) τα πρώτα σεμινάρια για την χαρτογράφηση και τους Η/Υ σε σχέση με την σπηλαιολογία, στην Κρήτη (από τον ΣΠΟΚ - έκθεση επισυνάπτεται για ενημέρωση). Ένα δεύτερο σεμινάριο πραγματοποιήθηκε από τους ίδιους και τον ΣΕΛΑΣ στις αρχές του 2005. Ορισμένοι μαθητές των σεμιναρίων αυτών διατήρησαν σχέσεις αλληλοβοήθειας σε θέματα σχετικά με την χαρτογράφηση και αποτέλεσαν τον πυρήνα της ομάδας η οποία με την 1^η της συνάντησης στην ουσία ανοίγεται ώστε να προσεγγίσει και άλλους σπηλαιολόγους οι οποίοι ενδιαφέρονται για τη χαρτογράφηση των σπηλαίων.

Η «Χαρτογραφική Κοινότητα» είναι εντελώς άτυπη και ανοικτή και έχει σαν στόχο την

ανταλλαγή γνώσεων, την αλληλοβοήθεια και την εκπαίδευση σε θέματα χαρτογράφησης και αποτύπωσης σπηλαιολογικών χαρτών. Το σύνθημά της είναι «ελεύθερη γνώση από όλους για όλους» κατά τα πρότυπα της φιλοσοφίας του ανοικτού λογισμικού.



Ο συντονισμός της ομάδας γίνεται από τους Peter Σταυρόπουλο και τον υπογράφωντα και το προϊόν της ομαδικής αυτής εργασίας είναι ελεύθερο για όλους με βάση την φιλοσοφία του ανοικτού λογισμικού.

Ιστορικά αξίζει να αναφερθεί και η πρώτη προσπάθεια για την δημιουργία της κοινότητας αυτής έγινε ουσιαστικά το 2002 με τον ερχομό τότε του Eric David (προγραμματιστής - σπηλαιολόγος, author του Visual Toro) στα γραφεία του ΣΕΛΑΣ προκειμένου να παρουσιάσει το πρόγραμμά του στους Έλληνες σπηλαιολόγους. Στην συνάντηση - ομιλία είχαν παρευρεθεί σπηλαιολόγοι από πολλούς συλλόγους. Τα ονόματά τους και συνοπτικά πρακτικά κατατίθενται στα πρακτικά της συνάντησης για ιστορικούς λόγους ώστε να είναι στη διάθεση κάθε ενδιαφερόμενου.

Μόλις ξεκίνησε η συνάντηση, μετά την εισαγωγή που έγινε από το προεδρείο, οι συμμετέχοντες παρουσίασαν τους εαυτούς τους και είπαν ο καθένας για ποό λόγο βρίσκονταν εκεί ή τι επιθυμούσαν να αποκομίσουν από τη συνάντηση.

Ένα μεγάλο μέρος των συμμετεχόντων δήλωσε ότι είναι εκεί γιατί ενδιαφέρεται για μελλοντικά σεμινάρια.

Σε γενικές γραμμές εκφράστηκαν αρκετές σκέψεις μερικές από τις οποίες συγκεντρώνονται εδώ:

«...Γνώση από όλους για όλους...»
(αναζητώ) «...Καινούργιες ιδέες...» (από τα άλλα

μέλη της κοινότητας, σχετικά με την χαρτογράφηση)

«Άλλο τρεις άλλο είκοσι τρεις...»

«...Μου άρεσε το σεμινάριο!» (και γι' αυτό είμαι εδώ)

«...Να βάλουμε όλα τα σπήλαια σε έναν χάρτη...»

«...να δημιουργήσουμε μια συλλογική βάση δεδομένων...»

(δυστυχώς) «... πολλές εξερευνήσεις, λίγες χαρτογραφήσεις...» (επιθυμούμε την προώθηση της ιδέας της χαρτογράφησης)

«... με ενδιαφέρει το υποβρύχιο κομμάτι της χαρτογράφησης...»

«...Δεν νοείται εξερεύνηση χωρίς χαρτογράφηση...»

«Πρώτα να «πάρουμε» τα στοιχεία σωστά (μετρήσεις) και μετά ο χάρτης...»

«...σιχαίνομαι τα computer και την χαρτογράφηση αλλά είναι απαραίτητα...» (σήμερα)

Στην συνέχεια έγινε ανοικτή συζήτηση και ακούστηκαν διάφοροι προβληματισμοί. Έγινε από κοινού μια προσπάθεια ορισμού του πλαισίου στο οποίο θα κινούνται τα ενδιαφέροντα της κοινότητας. Το πλαίσιο καταγράφηκε στον πίνακα της αίθουσας και από εκεί (μετά από επεξεργασία οι συντονιστές το καταθέτουν εδώ για τα πρακτικά. Αποφασίστηκαν επίσης να οριστούν υποεπιτροπές - ομάδες εργασίας ώστε να αναπτυχθούν περισσότερο οι γνώσεις μας για αυτούς. Όλες οι ομάδες εργασίας / υποεπιτροπές καθοδηγούνται από τους συντονιστές.

Επιπλέον αποφασίστηκε να δημιουργηθεί από τους συμμετέχοντες μια λίστα αποδεκτών στο internet για αλληλοενημέρωση (mailing list): topocommunity@fhs.gr Μέσω της λίστας τα μέλη της κοινότητας θα μπορούν να λύνουν απορίες, να ανταλλάσσουν απόψεις και να ενημερώνονται για θέματα σχετικά με την χαρτογράφηση σπηλαίων.

Αποφασίστηκε για την ώρα, το forum του ΣΕΛΑΣ να είναι το σημείο ενημέρωσης (εκτός του mailing list) λόγω της ανοικτής ελεύθερης πρόσβασής του. Για όσους ενδιαφέρονται για σεμινάρια, οι συντονιστές δεσμεύθηκαν να ανακοινώσουν σύντομα ημερομηνία και τόπο διεξαγωγής (εντός πρώτου τριμήνου του 2006). Σε σύντομο χρονικό διάστημα (κοντά στα σεμινάρια - εντός 1^{ου} τριμήνου 2006) θα

ακολουθήσει και η 1η Ημερίδα για τη Χαρτογράφηση των σπηλαίων η οποία θα διοργανωθεί από τους συντονιστές.



Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα
της Εύας Καμηλάκη

Στην 8^η Πανελλήνια Σπηλαιολογική συνάντηση δόθηκε για άλλη μια φορά η ευκαιρία να πραγματοποιηθεί το ολοκληρωμένο εκπαιδευτικό πρόγραμμα "ΕΝΑΣ ΥΠΟΓΕΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ" που υλοποίησε ο Σπηλαιολογικός Όμιλος Κρήτης (ΣΠ.Ο.Κ.) το έτος 2004 με χρηματοδότηση από το Κοινοτικό Πρόγραμμα "ΝΕΟΛΑΙΑ" (Δράση 3: Πρωτοβουλίες Νέων) της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς, με υπεύθυνες την Εύα Καμηλάκη και τη Μαρία Παπαδάκη.

Η ομάδα που δημιουργήθηκε αυτή τη φορά ήταν από παιδιά του Δημοτικού σχολείου Κέδρου και παιδιά Σπηλαιολόγων που βρίσκόντουσαν στη συνάντηση.



Μέσα από το εκπαιδευτικό πρόγραμμα, τα παιδιά είχαν την δυνατότητα:

- Να μιλήσουν για τις εμπειρίες τους από σπήλαια που έχουν επισκεφτεί και τα υπόλοιπα να μάθουν από αυτές.
- Να αντιληφθούν τη δημιουργία και την οικολογική σημασία των σπηλαίων.
- Να γνωρίσουν τι χρειάζεται και τι δεν χρειάζεται ένας σπηλαιολόγος μέσα σε ένα σπήλαιο.
- Επίσης να γίνουν δημοσιογράφοι και να πάρουν συνέντευξη από τους σπηλαιολόγους, ρωτώντας τους αυτά που

Θα θέλανε να μάθουν για αυτούς και για τα σπήλαια.

Τα συμπεράσματα για άλλη μια φορά είναι πολύ ικανοποιητικά.

Τα παιδιά ενθουσιάστηκαν μ' αυτόν τον υπόγειο κόσμο, τον κόσμο των Σπηλαίων.

Περιήγηση στα αξιοθέατα

του Γιώργου Κασιφά

Η 8η Πανελλήνια Σπηλαιολογική Συνάντηση μας βρίσκει στον δήμο ΜΕΝΕΛΑΪΔΟΣ του νομού Καρδίτσας.

Μια ομάδα ντόπιων φίλων μας καλωσορίζουν και μας προσκαλούν για μια επίσκεψη στο κάστρο ΜΕΝΕΛΑΪΔΟΣ του χωριού Σμόκοβο.

Ανταποκρινόμαστε στο κάλεσμα τους και έτσι προγραμματίζουμε την εκδρομή, την Κυριακή το πρωί.



Αφού πήραμε το πρωινό μας στα Λουτρά μια παρέα από πέντε αυτοκίνητα ξεκινάει για το κάστρο. Στο δρόμο οι φίλοι μας έχουν μια έκπληξη: πριν το χωριό ψήνουν με το παραδοσιακό τρόπο τσίπουρα.

Επισκεπτόμαστε τους τσιπουροπαραγωγούς, παρακολουθούμε τον τρόπο απόσταξης και δεν αργεί το πρώτο κέρασμα από πρωτοστάλαμα.

Διασχίζουμε το χωριό και σε απόσταση δυο χιλιομέτρων φτάνουμε.

Αρχίζει η ξενάγηση. Φανταστικό φυσικό περιβάλλον από βελανιδιές και κρانيές ανάμεσα στα βράχια. Τεράστιοι ογκόλιθοι καλοπελεκημένοι από χέρια μαστόρων κοσμού

το χώρο. Τείχη πελασγικά με άριστη αρχιτεκτονική.

Η ακρόπολη του κάστρου μας επιφυλάσσει μια έκπληξη: από δω μπορούμε να αγναντέψουμε την Οίτη, το Βελούχι, τη Βουλγάρα, τον Κατάχλωρο, τον Θεσσαλικό κάμπο και την λίμνη Σμοκόβου.

Συνεχίζεται η ξενάγηση και προς το τέλος βρισκόμαστε ανάμεσα σε αρχαία χαλάσματα, με τραγούδι σε ηπειρωτικό ρυθμό, κουβέντα, λουκούμι και τσίπουρο.

Φεύγοντας πήραμε μαζί μας κάτι από την φιλοξενία, το φυσικό περιβάλλον, την ιστορία μας.

Το Κάστρο ΜΕΝΕΛΑΪΔΟΣ είναι εκεί, η γη των ΔΟΛΟΠΤΩΝ μας περιμένει να την γνωρίσουμε.



Στρογγυλή Τράπεζα

της Κατερίνας Μαλαμά

Ένα αδύνατο σημείο της 8^{ης}

Πανελλήνιας Σπηλαιολογικής Συνάντησης, κατά την προσωπική μου γνώμη, ήταν η Στρογγυλή Τράπεζα. Το θέμα που είχε προταθεί και τελικά υιοθετήθηκε ήταν «Η μελλοντική εκπροσώπηση της Ελλάδας στην UIS».

Ήταν ένα, πραγματικά, ένα φλέγον και επίκαιρο θέμα για το οποίο όμως έπρεπε να υπάρξει ενημέρωση ώστε οι ενδιαφερόμενοι - σύνεδροι να έρθουν με ήδη διαμορφωμένη την άποψή τους. Ο κος Αδαμόπουλος Κ. Γεν. Γραμματέας της ΣΟΕ ανέλαβε την εισήγηση - ενημέρωση - αναδρομή της μέχρι τώρα εκπροσώπησης της χώρας μας καθώς επίσης κρατούσε στα χέρια του μία παρουσίαση του συγκεκριμένου θέματος.

Λόγω περιορισμένου χρόνου δυστυχώς δεν προλάβουμε να την δούμε. Έτσι έμεινε «μετέωρο» αλλά όχι ξεχασμένο αφού περιμένουμε να μας σταλεί η παρουσίαση και κατόπιν στα πλαίσια της Ομοσπονδίας θα συζητηθεί και θα παρθούν - ελπίζω - κάποιες αποφάσεις.

Πάντως και αυτό το λέω για την επόμενη Πανελλήνια, καλό είναι όλοι οι σύλλογοι, να συμμετάσχουν πιο ενεργά στα θέματα της σπηλαιολογίας τράπεζας αφού σίγουρα κατά τη διάρκεια του έτους προκύπτουν σοβαρά θέματα που χρήζουν επίλυσης.



Βραβεύσεις
του Δημήτρη Καραγιάννη

Ήταν μερικές μέρες πριν την Πανελλήνια όταν ταξιδεύοντας για την Καρδίτσα ο υπογράφων, η Γιάννα Χατζή (ΣΠΕΛΕΟ) και ο Νίκος Πασπαλιάρης (ΦΟΣ) συζητούσαμε για τι άλλο; την Πανελλήνια. Μέσα λοιπόν στα θέματα που «αναλύαμε» ήταν και η ποιότητα των παρουσιάσεων που αυτή η Πανελλήνια περιελάμβανε. Διαπιστώναμε ακόμη πως την τελευταία χρονιά είχαν γίνει καταπληκτικά πράγματα στην Ελληνική σπηλαιολογία. Εκεί ακριβώς, μέσα στο αμάξι, γεννήθηκε η ιδέα: γιατί να μην βραβεύσουμε τις καλύτερες εργασίες-παρουσιάσεις;

Επιστρέφοντας λοιπόν στην Αθήνα ενημερώνω τους προέδρους του ΣΟΚ Λάμπρο Μακροστέργιο και ΦΟΣ Μαλαμά Κατερίνα, παίρνω την έγκριση τους και ξεκινά η υλοποίηση. Μοναδική απαίτηση της Κατερίνας να μην γίνει η προετοιμασία των βραβεύσεων σε βάρος καμιάς από τις υπόλοιπες τρέχουσες δουλειές της Πανελλήνιας.

Για να γίνει όμως ένας τέτοιος «διαγωνισμός» χρειάζεται πρώτα από όλα ένας κανονισμός. Ποιος είναι ο πιο κατάλληλος άνθρωπος για την συγγραφή αυτού του κανονισμού παρά ο Γραμματέας της Ομοσπονδίας (για να έχει την απαραίτητη βαρύτητα και θεσμική κατοχύρωση); Τηλέφωνο λοιπόν στον Κώστα Αδαμόπουλο (ο οποίος συμπτωματικά ασχολείται και επαγγελματικά με την (επι) βράβευση των εργαζομένων στην επιχείρηση που δουλεύει, άρα είναι από δύο πλευρές ο κατάλληλος άνθρωπος στην κατάλληλη θέση). Μέσα σε λίγες ώρες ο κανονισμός έχει συνταχθεί και είναι έτοιμος για «ανέβασμα» στο διαδίκτυο.

Το δεύτερο απαραίτητο συνθετικό για μια τέτοια βράβευση είναι η κατάλληλη επιτροπή.

Η επιτροπή αυτή πρέπει να περιλαμβάνει άτομα αναγνωρισμένης αξίας οι οποίοι να μπορούν να καταλάβουν με την «πρώτη» τις απαιτήσεις, την αξία και τις προοπτικές της συγκεκριμένης «βράβευσης», ενώ ταυτόχρονα να εκφράζει και όλες τις συνιστώσες της ελληνικής σπηλαιολογίας. Καταλήγουμε λοιπόν στους εξής: Κωνσταντίνο Ζούπη (ΣΠΕΛΕΟ) και πρόεδρο της ΣΟΕ, Κωνσταντίνο Μερδενισιάνο (ΕΣΕ, ΕΠΕΑΝ), Πέτρο Ρωμανά (ΑΕΤΟΣ), Λάμπρο Μακροστέργιο (Σ-ΟΚ) και τον υπογράφοντα Δημήτρη Καραγιάννη.

Το τρίτο απαραίτητο συνθετικό είναι τα «βραβεία». Τηλέφωνο λοιπόν στο γνωστό μας αρωγό και συμπαραστάτη Σταμάτη Κίρδη και το ζήτημα λήγει εκεί... Ο Νίκος Βαλασαμίδης (ΦΟΣ) αναλαμβάνει τον σχεδιασμό και την εκτύπωση των βραβείων και των επαίνων.

Έτσι λοιπόν φτάνουμε στην Πανελλήνια. Όλα πάνε κατ' ευχήν και έρχεται η ώρα που η επιτροπή πρέπει να αποσυρθεί για να συνεδριάσει. Πράγματι, αυτό γίνεται σύμφωνα με το πρόγραμμα, ενώ μαζί μας βρίσκεται και ο Φάνης Έλληνας (ΕΣΕ) ως σύμβουλος του κυρίου Μερδενισιάνου (ο κύριος Μερδενισιάνος δεν κατέστη δυνατό να παρακολουθήσει την Πανελλήνια από την πρώτη μέρα, οπότε απαραίτητος ο σύμβουλος)

Οι κατηγορίες που περιλαμβάνονται είναι τρεις

1η κατηγορία.

Η καλύτερη σπηλαιολογική εργασία ή αποστολή ή έρευνα η οποία πραγματοποιήθηκε κατά την διάρκεια του 2005 η οποία προάγει και προωθεί την Ελληνική Σπηλαιολογία στο σύνολό της.

2η κατηγορία.

Η καλύτερη εργασία από πλευράς φωτογραφίας, βίντεο και γενικά η ποιότητα της παρουσίασης κατά την διάρκεια της Πανελλήνιας.

3η κατηγορία

Η καλύτερη εργασία που παρουσιάζεται με αφίσσα, φωτογραφία, πανώ ή άλλο στατικό τρόπο (poster) κατά την διάρκεια της Πανελλήνιας.

Βραβείο παίρνει η πρώτη σε κάθε κατηγορία και έπαινο οι δύο επόμενες. Έτσι η επιτροπή πρέπει να καταλήξει σε εννέα «βραβευόμενους».

Ομόφωνα λοιπόν η επιτροπή καταλήγει στα εξής:

1^ο Βραβείο Καλύτερης Σπηλαιολογικής Εργασίας/Αποστολής στο: **«Δράση των σπηλαιοδωτών στο σύστημα Δράκου - Σελίνιτσας», Αποστολόπουλος Κων/νος - Τζαβέλας Γιώργος, ΣΠΕΛΕΟ** Αυτό γιατί είναι η πρώτη ολοκληρωμένη βαθιά διείσδυση, εξερεύνηση, χαρτογράφηση και φωτογράφιση-βιντεοσκόπηση σε πλημμυρισμένο σπήλαιο, αποκλειστικά από Έλληνες σπηλαιοδύτες, οργανωμένη μεν από ένα σύλλογο, αλλά κατ' ουσία διασυλλογική...



2^η Έπαινος για αριστείο σπηλαιολογικής Εργασίας/Αποστολή στο **«Ελληνική σπηλαιολογική αποστολή στο βαθύτερο βράθρο του κόσμου - "Voronia 2005"», Αδαμόπουλος Κων/νος, ΣΕΛΑΣ** καθώς πρόκειται για την ελληνική συμμετοχή σε μια αποστολή στο βαθύτερο σπηλαιοβράθρο του κόσμου, στο σοβαρότερο δηλαδή σπηλαιολογικό γεγονός της περασμένης χρονιάς, συμμετοχή διασυλλογική κι αυτή, που καθιερώνει την ελληνική σπηλαιολογία σε διεθνές επίπεδο.

3^η Έπαινος για αριστείο Σπηλαιολογικής Εργασίας/Αποστολή **«Οικοπεριβαλλοντικό φεστιβάλ καθαρισμού σπηλαίων - Ελάτε να καθαρίσουμε τις πηγές», ΣΠΟΚ.** Αυτό γιατί είναι το «ξάνοιγμα» της ελληνικής σπηλαιολογίας στις τοπικές κοινωνίες και την κοινωνία εν γένει. Γιατί η «κοινωνία» είναι εταίρος στην δράση μας και χωρίς αυτήν η σπηλαιολογία δεν έχει κανένα μέλλον. Κι απεναντίας, όσο περισσότερο ξανοιγόμαστε, τόσο περισσότερο κερδίζει και η σπηλαιολογία, αλλά και η κοινωνία.

Στη δεύτερη κατηγορία "Η καλύτερη εργασία από πλευράς φωτογραφίας, βίντεο και γενικά η

ποιότητα της παρουσίασης κατά την διάρκεια της Πανελλήνιας" βραβεύονται σύμφωνα με τα κριτήρια του κανονισμού (θα τον βρείτε πλήρη στο

<http://briefcase.pathfinder.gr/download/dim.kar/40567/486971/0/> οι παρακάτω εργασίες-παρουσιάσεις:

1^ο Βραβείο Καλύτερης Οπτικοακουστικής Τεκμηρίωσης στις **«Πρόσφατες εξερευνήσεις στο Δέρσιο», Ζαχαριάς Στέλιος, ΣΕΛΑΣ**

2^η Έπαινος για αριστείο Οπτικοακουστικής Τεκμηρίωσης στην **«Ελληνική σπηλαιολογική αποστολή στο βαθύτερο βράθρο του κόσμου - "Voronia 2005"», Αδαμόπουλος Κων/νος, Ανδρέα Χαλκιάπουλο, Καζαή Ηλία, ΣΕΛΑΣ και Μεθόδιο Ψωμά (ΣΠΟΚ)**

3^η Έπαινος για αριστείο Οπτικοακουστικής Τεκμηρίωσης στις **"Σπηλαιολογικές Στιγμές από τον ΕΣΕΘ Χείρων"**

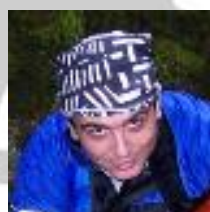
Τέλος στην κατηγορία για την "καλύτερη εργασία που παρουσιάζεται με αφίσσα, φωτογραφία, πανώ ή άλλο στατικό τρόπο (poster) κατά την διάρκεια της Πανελλήνιας." τα αποτελέσματα είχαν ως εξής:

1^ο Βραβείο Καλύτερης Στατικής Οπτικής Τεκμηρίωσης, **«Σπήλαια της Κρήτης», ΕΣΕ Κρήτης**

2^η Έπαινος για αριστείο Στατικής Οπτικής Τεκμηρίωσης, **«Λουτρά Αριδαίας», ΕΣΕ ΤΟΤΒΕ**

3^η Έπαινος για αριστείο Στατικής Οπτικής Τεκμηρίωσης, **«Αγία Τριάδα», ΣΠΕΛΕΟ**

Σίγουρα υπήρξαν πολλές αδυναμίες, Στην επόμενη Πανελλήνια, είμαι σίγουρος πως θα διορθωθούν!



**Εντυπώσεις
Συνδιοργανωτών**

του Λάμπρου Μακροστέργιου

Πιο σημαντικό δεν είναι αυτό που άφησε, αλλά αυτό που ακολουθεί ...

και όχι μόνο οργανωτικά για τις επόμενες ΠΣΣ, όπως καθαρά επισημαίνει ο Θωμάς Θεοδοσιάδης στο τεύχος 9 του

SPELEONEWS

"... σταθμός στις Πανελλήνιες ... καινοτομίες βάζουν τον πήχη ψηλά ...", μήτε για τις δημιουργικές συζητήσεις, τις θεματικές παρουσιάσεις, τα προσεγμένα θεματικά ταμπλό των συλλόγων, τα νέα μπλουζάκια, τις αφίσες, τα φυλλάδια ... και τα πρακτικά,

αλλά, για την απήχηση που είχε και αυτό που θα φέρει.

Η 8^η Πανελλήνια Σπηλαιολογική Συνάντηση αποτέλεσε μεν δυνατό χτύπημα στους αδιάφορους (φορείς), ισχυρό κίνητρο για τους ευαισθητοποιημένους σε θέματα προαγωγής της σπηλαιολογίας και του εθελοντισμού, προάσπισης, συντήρησης και αειφόρου διαχείρισης των καρστικών μορφών και φαινομένων, συνάμα δε, ελπίδα για τους μόνιμους κατοίκους, αφού έγινε εισαγωγή στην σπηλαιολογία και προσπάθεια σύνδεσής της με την πολιτισμική και οικονομική ανάπτυξη.

Ήταν άλμα για τον νομό Καρδίτσας και την Ελλάδα γενικότερα. Τα ΜΜΕ, ιδιαίτερα τα τοπικά, αγκάλιασαν θερμά τη συνάντηση, έφεραν κοντά μας άμεσα ενδιαφερόμενους, μέλη πλέον των συλλόγων μας, μελλοντικό δυναμικό, φωνή σπηλαιολογική.

Είθε η δύναμη να είναι μαζί τους.



**Εντυπώσεις
Συνδιοργανωτών**
της Κατερίνας Μαλαμά

Η 8^η Πανελλήνια Σπηλαιολογική Συνάντηση ολοκληρώθηκε. Ήρθε η ώρα του απολογισμού. Για να προχωρήσω όμως σε αυτόν θα πρέπει να χωρίσω την όλη διαδικασία σε τρία μέρη. Το πριν, κατά τη διάρκεια και το μετά. Επίσης θέλω να ξεκαθαρίσω ότι μιλάω σαν Κατερίνα Μαλαμά και σαν Φ.Ο.Σ. και ότι οι απόψεις μου δεν εκφράζουν κατ' ανάγκη και τις απόψεις του έτερου συνδιοργανωτή. Του Λάμπρου Μακροστέργιου και του Σ.-Ο.Κ.

Αναλάβαμε την υποχρέωση της συνδιοργάνωσης ένα χρόνο πριν γιατί είμαστε μικροί σύλλογοι και πιστεύαμε ότι «η ισχύς εν τη ενώσει». Και

αυτό εν μέρει αποδείχτηκε σωστό. Βέβαια, όπως κάθε συνεργασία, έτσι κι αυτή αντιμετώπισε ορισμένα προβλήματα κυρίως λόγω της απόστασης. Αυτό όπως που τελικά αποκόμισα είναι ότι ο καταμερισμός των εργασιών είναι το καλύτερο που μπορεί να γίνει.

Πάντως το «πριν» ήταν ένα συνεχές τρέξιμο, ένα άγχος, ένας οργασμός δουλειάς, συναντήσεις κλπ κλπ κλπ. Να πω την αλήθεια ένοιωθα περισσότερο σαν ένα γραφείο οργάνωσης συνεδρίων παρά σα σπηλαιολόγος. Τέλος πάντων, καλά ήταν.

Και έφτασε η μεγάλη μέρα. Έφτασε η μέρα να δούμε τι κάναμε τόσο καιρό. Αν άξιζε η τόση ταλαιπωρία, τα ξενύχτια, οι τσακωμοί. Να σας πω κάτι; ΑΞΙΖΕ! Πάντα θα αξίζει. Θα αξίζει όπως αξίζουν οι παλιοί φίλοι που έρχονται να σε αγκαλιάσουν με ένα τεράστιο χαμόγελο ζωγραφισμένο στα χείλη τους. Θα αξίζει όπως το ποτήρι το κρασί που πίνεις μαζί τους, ευχόμενος να είσαι και στην επόμενη σπηλιά μαζί τους.

Πέρα όμως από αυτά τα πολύ ωραία θεωρητικά, υπήρχαν πολλά πρακτικά πράγματα που έπρεπε να γίνουν, όπως η διαμόρφωση του χώρου του συνεδρίου, η τακτοποίηση των σπηλαιολόγων στο τόπο διαμονής τους, η οργάνωση της γραμματείας, το στήσιμο των περιπτέρων των συλλόγων.....

Αυτό που μας βοήθησε ήταν η οργάνωση, η εμπειρία που είχαμε αποκτήσει από τις προηγούμενες Πανελλήνιες καθώς επίσης η καλή συνεργασία και το μόνο μέλημά μας: **να πετύχει αυτή η διοργάνωση.**

Τελικά, τώρα, που έχουν περάσει μερικές ημέρες, μπορώ να πω ότι οι θετικές εντυπώσεις μου είναι περισσότερες από τις αρνητικές. Σίγουρα κάποια πράγματα θα μπορούσαν να γίνουν καλύτερα. Ας πούμε θα μπορούσαμε να οργανώσουμε λίγο καλύτερα το εκδρομικό - σπηλαιολογικό κομμάτι. Ή να φροντίσουμε να υπάρχει περισσότερο υλικό (αυτοκόλλητα - βεβαιώσεις - διαφημιστικά). Όμως τελικά, πιστεύω ότι ο καταλύτης για την επιτυχία είναι η πολύ καλή διάθεση όλων. Διοργανωτών και επισκεπτών. Και αυτή υπήρχε άφθονη.

Τέλος θα πρέπει να πω ότι στη φετινή Πανελλήνια, μπήκαν οι βάσεις για την

αναβάθμιση του θεσμού, αφού στα πλαίσιά της οργανώθηκαν και συσκέφθηκαν διάφορες ομάδες εργασίας όπως της σπηλαιοδιάσωσης και σπηλαιοκατάδυσης καθώς και μία άτυπη ομάδα για την ηλεκτρονική χαρτογράφηση. Επίσης οργανώθηκε για τις ανάγκες της 8^{ης} Πανελλήνιας, επιτροπή, που βράβευσε τις καλύτερες παρουσιάσεις, προβολές και σταντ.

Γενικά πιστεύω ότι ήταν μία πετυχημένη Σπηλαιολογική συνάντηση, που άφησε μία γλυκιά ικανοποίηση χωρίς ίχνος κομπασμού αλλά με τη διάθεση να βοηθήσουμε στην επιτυχία και της επόμενης και της κάθε επόμενης Πανελλήνιας Σπηλαιολογικής Συνάντησης.



Χορηγοί 8^{ης} ΠΣΣ
της Κατερίνας Μαλαμά

Κάθε διοργάνωση που «σέβεται τον εαυτό της» και δεν έχειαυτοχρηματοδότηση, οφείλει να στηρίζεται από χορηγούς. Η εύρεση των χορηγών βέβαια, είναι μία δύσκολη υπόθεση αφού χρειάζεται να ξέρεις, να ψάξεις, να πείσεις κλπ κλπ.

Όπως κι αν έχει, η 8^η Πανελλήνια Σπηλαιολογική, τα φιλοκατάφερε και σε αυτό.

Συγκεκριμένα τα μπλουζάκια τα ανέλαβε, όπως το απαιτεί η παράδοση, η ΟΔΥΣΣΕΙΑ - βλέπε Κίρδης Σταμάτης. Είμαστε αρκετά ευχαριστημένοι από το αισθητικό αποτέλεσμα. Σε αυτό βοήθησε βέβαια και το λογότυπο που είχαμε.

Στις βραβεύσεις των αγωνισμάτων βοήθησε ο Ανδρέου Γιώργος του Ε.Σ.Ε.Φ., που προσέφερε έξι δώρα - έπαθλα στους τρεις πρώτους.

Η ΟΔΥΣΣΕΙΑ χάρισε επίσης εννέα συμβολικά δωράκια για τις βραβεύσεις καλύτερης παρουσίασης, video και stand.

Το τυπογραφείο OFFSET ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ μας πρόσφερε τις αφίσες.

Η HUNDAI Παπαχριστόπουλος μας έδωσε για

αρκετές μέρες ένα αυτοκίνητο το οποίο έκανε τις μεταφορές μας πολύ πιο εύκολες.

Το Βιβλιοπωλείο «ΠΑΙΔΕΙΑ» προσέφερε τους φακέλους των συνέδρων ενώ η ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΚΗ ΕΛΛΑΣ προσέφερε το ποσό των 100 ευρώ.

Δεν πρέπει να ξεχάσουμε τη ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ Λουτρών Σμοκόβου που προσέφεραν δωμάτια στο ξενοδοχείο ΠΙΝΔΟΣ για όσους δεν διέθεταν σκηνή αλλά και την ζεστή τους φιλοξενία σε αυτό το πανέμορφο χωριό.

Και τέλος θα αναφέρω τον σημαντικότερο χορηγό, το ΔΗΜΟ ΜΕΝΑΛΛΙΔΑΣ που χωρίς τη βοήθειά του, η Πανελλήνιά μας θα ήταν άστεγη. Μας διέθεσε το Σχολικό Συγκρότημα Κέδρου, μας πρόσφερε μία καταπληκτική παραδοσιακή βραδιά στο χωριό Θραψίμι και μας αγκάλιασε όλους με τη ζεστή φιλοξενία του. Εγώ προσωπικά απόκτησα πολύ φιλικές σχέσεις με τους κατοίκους και ταγλυκά τους.

Τους ευχαριστούμε όλους πολύ για τη σημαντική βοήθειά τους.



Η 8^η από μέσα
του Δημήτρη Καραγιάννη

Είχα εδώ και πολύ καιρό αποφασίσει να γράψω ένα «ρεπορτάζ» από τα μέσα για την Πανελλήνια. Όχι τόσο όμως για τις τέσσερις μέρες 27-30 Οκτωβρίου, όσο για τα «πριν», την προετοιμασία και τις πρωτιές της 8ης. Ο καιρός πέρασε, η Πανελλήνια ανήκει πλέον στην ιστορία, ήρθε η ώρα του «ρεπορτάζ».

Πότε λοιπόν αρχίζει η προετοιμασία της Πανελλήνιας; Όταν πολλούς μήνες πριν καθόμαστε και βάζουμε στο χαρτί όλες μας τις ιδέες, τα οργανογράμματα, τα όνειρα και τους προβληματισμούς μας....

Αλλά λάθος: η Πανελλήνια ξεκινά όταν ανατίθεται σε εμάς (ως ΦΟΣ) και στο ΣΟΚ. Για πρώτη φορά έχουμε συνδιοργάνωση Πανελλήνιας από δύο συλλόγους. Αυτή είναι η πρώτη (από τις πολλές που θα ακολουθήσουν)

καινοτομία της 8^{ης} ΠΣΣ.

Η δεύτερη μας «πρωτιά» είναι η διάρκεια: για πρώτη φορά Πανελλήνια θα διαρκούσε όχι δύο, αλλά τρεις μέρες. Μπορεί να φαίνεται απλό, αλλά σε μας «έλυσε» τα χέρια επιτρέποντας μας να «χωρέσουμε» περισσότερα πράγματα.

Η τρίτη πρωτιά ήταν ο τόπος: για πρώτη φορά η μεγάλη πλειοψηφία των ελλήνων σπηλαιολόγων που δυστυχώς μένουν στην Αθήνα ή στην Νότιο Ελλάδα και την Κρήτη (αυτοί όχι δυστυχώς) θα κατευθυνθούν προς το βορρά...

Αποφασίζουμε λοιπόν ακολουθώντας ορισμένους απλούς κανόνες marketing να «πουλήσουμε» το προϊόν μας (την Πανελλήνια) σαν οποιοδήποτε άλλο προϊόν. Τι κάνουμε λοιπόν; Κάνουμε «έρευνα αγοράς» μέσω του forum της Ομοσπονδίας ώστε να μας πει ο «καταναλωτής» (ο έλληνας σπηλαιολόγος) την γνώμη του (μορφή της Πανελλήνιας). Ταυτόχρονα αρχίζουμε να δημιουργούμε κλίμα αναμονής για το προϊόν (την Πανελλήνια). Στον καταναλωτή έχουμε αποφασίσει να μην τα δώσουμε όλα μαζί, αλλά λίγα λίγα και σταδιακά ώστε να περιμένει διαρκώς κάτι νέο... Η χρησιμοποίηση μεθόδων marketing είναι κι αυτό μια καινοτομία.

Δημιουργούμε μια νέα ηλεκτρονική διεύθυνση, αποκλειστικά της Πανελλήνιας. Αναζητούμε και βρίσκουμε διευθύνσεις σπηλαιολόγων, σπηλαιολογικών φορέων κλπ. Η διαφήμιση λοιπόν της Πανελλήνιας γίνεται πλέον όχι μόνο από τα σπηλαιολογικά portals αλλά και προσωπικά, σε κάθε σπηλαιολόγο ξεχωριστά που ξέρουμε ή βρίσκουμε την διεύθυνση του (direct mail).

Δημιουργούμε κατόπιν νέο topic στο forum της ΣΟΕ στο οποίο δεν ζητάμε πλέον γνώμες, αλλά εν πολλοίς ανακοινώνουμε. Το ενδιαφέρον συνεχίζει να υπάρχει. Τελικά λειτούργησαν πάμπολλα topics σχετικά με την Πανελλήνια σε όλα τα σπηλαιολογικά portals με ιδιαίτερα μεγάλη επισκεψιμότητα. Μόνο το topic στο forum της ΣΟΕ δέχθηκε πάνω από 1600 επισκέψεις (και συνεχίζει να δέχεται). Αριθμός ρεκόρ μάλλον... (άλλη μια πρωτιά...)

Εν συνεχεία πέφτουν στο τραπέζι ιδέες για το σήμα της Πανελλήνιας. Για πρώτη φορά η Πανελλήνια έχει δικό της λογότυπο (εταιρικό

σήμα για να συνεχίσουμε με όρους marketing) που την συνοδεύει ως το τέλος. Κάτι ιδιαίτερα σημαντικό για την επιτυχία αφού δίνει «εικόνα» και «χαρακτήρα» σε κάτι μέχρι τότε αφηρημένο. Για την χάρη της Ιστορίας θα πρέπει να αναφέρουμε πως η ιδέα για το σήμα ανήκει στον Νίκο Βαλσαμίδα (ΦΟΣ) ενώ την τελική της μορφή την έδωσε ο Λάμπρος Μακροστέργιος. Κι άλλη πρωτιά; Κι άλλη...

Ο Λάμπρος είναι αυτός που δημιουργεί και την αφίσα της Πανελλήνιας. Αυτό βέβαια δεν είναι δική μας πρωτιά, αλλά είναι σημαντικό...

Ταυτόχρονα προχωρούν και άλλες, λιγότερο καινοτόμες, αλλά το ίδιο σημαντικές δουλειές: αναζήτηση χορηγών, επαφή με δήμους, με βιοτεχνίες για τα μπλουζάκια, με τυπογραφεία, με ταβέρνες, με ξενοδοχεία...

Κάπου εδώ επισημοποιείται και η «υιοθέτηση» της Πανελλήνιας από τη ΣΟΕ. Με αυτόν τον τρόπο οι Πανελλήνιες καλύπτονται πλέον από το Ομοσπονδιακό μας όργανο δίνοντας τους διαστάσεις μεγαλύτερες από τους Συλλόγους που τις πραγματοποιούν, ενώ αποκτούν μια βαρύτητα και σοβαρότητα...

Εν συνεχεία ζητάμε εργασίες και παρουσιάσεις. Επιδιώκουμε όμως να συνοδεύονται και από περιλήψεις, ένας στόχος που εν πολλοίς πετύχαμε. Τελικά οι περιλήψεις (κι άλλη πρωτιά) μετά από επεξεργασία, ανέβηκαν στην άλλη μας καινοτομία, την ιστοσελίδα...Εδώ να πούμε ένα μεγάλο ευχαριστώ στον Κώστα Αδαμόπουλο (ΣΕΛΑΣ) που τα επεξεργάστηκε...

Άλλη αγωνία εδώ: πώς να βολέψεις σε ένα πρόγραμμα τόσες αντικρουόμενες απαιτήσεις; Άλλα ήθελε ο ένας, άλλα ο άλλος... Τέλος πάντων μετά από δεκάδες (κυριολεκτικά) ώρες στο τηλέφωνο, βολεύτηκε κι αυτό...

Ιστοσελίδα: νάναι καλά η χρυσοχέρα η Έλενα Λάλου (ευχαριστούμε Έλενα, και φυσικά την ΣΟΕ για τη φιλοξενία) που την έστησε και τη συντήρησε στο άψε σβήσε... Τι κερδίσαμε τώρα από την ιστοσελίδα; πρόσβαση σε πληροφορίες για την Πανελλήνια, εύκολα και άκοπα... Και φυσικά προβολή...

Ταυτόχρονα είχαμε καταλήξει ήδη στον τόπο διαμονής και διεξαγωγής αλλά έπρεπε να ρυθμιστούν δεκάδες λεπτομέρειες: κρατήσεις δωματίων, τεχνική κάλυψη, επαφές με τοπικά

μέσα, προσκλήσεις...Με πολλή προσπάθεια και σιγά σιγά τα βολεύαμε κι αυτά...

Αποφασίζουμε «βάλουμε» στο πρόγραμμα και παιχνίδια-αγωνίσματα. Στην Ελλάδα δεν υπάρχει και μεγάλη εμπειρία στο θέμα (έχουν ξαναγίνει άλλη μια φορά αγωνίσματα στην Κρήτη, οργανωμένα από Ρώσους εκείνη τη φορά), αλλά για να είμαστε ειλικρινείς είναι και τόσο περιορισμένος ο χρόνος και οι πόροι μας ώστε να μην μας χαλάει καθόλου εάν τα φορτώσουμε σε κάποιον άλλο. Έτσι μια ακόμη πρωτιά (τα αγωνίσματα) συνδυάζεται με παρουσία σπηλαιολόγων από το εξωτερικό (Βούλγαροι σπηλαιολόγοι θα έρθουν στην Πανελλήνια - ευχαριστούμε παιδιά) και θα αναλάβουν τη συγκεκριμένη δουλειά.

Μια σημαντική αδυναμία μας ήταν η καθυστέρηση στον προσδιορισμό των σπηλαίων που θα γίνονταν οι εκδρομές της Πανελλήνιας. Με μια συντονισμένη προσπάθεια όμως και με την βοήθεια σπηλαιολόγων από άλλους συλλόγους (Γιάννα Χατζή - ΣΠΕΛΕΟ - ευχαριστούμε Γιάννα) αλλά και των ακούραστων Βουλγάρων ξεπερνιέται κι αυτό... Από την άλλη για πρώτη φορά υπάρχει δυνατότητα για οργανωμένες περιηγήσεις στην περιοχή (πρωτιά!!!).

Κανονίζουμε ταυτόχρονα με την βοήθεια της Εύας Καμηλάκη (ΣΠΟΚ) (ευχαριστούμε Εύα) να υπάρξουν και παιχνίδια με παιδιά από το σχολείο του Κέδρου. Παιχνίδια βέβαια έχουν ξαναγίνει, όχι όμως με ομάδες παιδιών από την τοπική κοινωνία. Τελικά παιχνίδια έγιναν, συνεντεύξεις σπηλαιολόγων από παιδιά πήραμε κι όλα πήγαν μια χαρά...

Με τη βοήθεια της επιτροπής αιμοδοσίας της ΣΟΕ στήνεται αιμοδοσία στα πλαίσια της Πανελλήνιας. Για να είμαστε ακριβείς η πρόταση έχει πέσει από το Φάνη Έλληνα (ΕΣΕ), και εμείς απλά την υλοποιούμε. Είναι πάντως μια πρωτιά κι ελπίζουμε στην επόμενη Πανελλήνια, να ξαναγίνει αιμοδοσία και να μαζευτούν πολλές, πολλές μπουκάλες αίμα.

Στα πλαίσια της Πανελλήνιας γίνονται ακόμη για πρώτη φορά ανοικτές συνεδριάσεις των επιτροπών Σπηλαιοδιάσωσης και Σπηλαιοκατάδυσης της ΣΟΕ και της άτυπης ομάδας για την ηλεκτρονική χαρτογράφηση. Για χάρη της ιστορίας η ιδέα δεν είναι δική μας: είναι του Νίκου Μητσάκη (ΣΕΛΑΣ). Μακάρι

στην επόμενη Πανελλήνια να συνεδριάσουν και οι άλλες επιτροπές παρουσιάζοντας στους Έλληνες σπηλαιολόγους τον απολογισμό και τον προγραμματισμό τους.

Επίσης σημαντική καινοτομία ήταν η καθιέρωση των βραβεύσεων για τις καλύτερες σπηλαιολογικές εργασίες - παρουσιάσεις, την οπτικοακουστική τεκμηρίωση και το καλύτερο poster. Οι συνέπειες των «βραβεύσεων» είμαι σίγουρος πως θα φανούν στο μέλλον: όταν η ευγενής άμιλλα θα απογειώσει το επίπεδο των εργασιών...

Τέλος η επικείμενη έκδοση ολοκληρωμένων πρακτικών είναι η τελευταία μας πρωτιά. Με αυτόν τον τρόπο η εργασίες γίνονται πλέον «εργαλείο», δίνοντας το στίγμα της Ελληνικής σπηλαιολογίας το 2005 όχι μόνο στο σήμερα, αλλά και στο αύριο...

Αν ξέχασα κάποιον ή κάτι, σχωρνάτε και ενημερώστε με να επανορθώσω...

Τι δεν πετύχαμε, παρότι το είχαμε σαν στόχο; Δεν μπορέσαμε να φτιάξουμε μια βάση δεδομένων όπως θέλαμε στην οποία να «μπαίνουν» οι συμμετέχοντες, η δράση στο πεδίο κλπ. Ας ελπίσουμε πως οι επόμενοι θα αποδειχθούν πολύ καλύτεροι από μας...

Το τελευταίο και μεγαλύτερο κέρδος από αυτή την Πανελλήνια νομίζω πως ήταν κάτι άλλο: για πρώτη φορά 184 Έλληνες σπηλαιολόγοι βρέθηκαν μαζί για τέσσερις μέρες σε ένα πανέμορφο φυσικό περιβάλλον, με δεκάδες κιλά από τσίπουρα, ρακές και άλλα τινά.... Σχεδόν από παντού άκουγες: «είσαι ο ... από το forum;». Το πόσες τελικά αποστολές και δράσεις προγραμματίστηκαν, πόσες φιλίες δημιουργήθηκαν, πόσες φιλιά και αγκαλιές ανταλλάχθηκαν, πόσα ειδύλλια και σχέσεις μπλέχθηκαν, είναι κάτι που μόνο ο «ιστορικός» του μέλλοντος μπορεί (περιορισμένα κι απ' τις συνέπειες τους) να καταγράψει). Αυτά και μόνο αν είχαμε πετύχει η Πανελλήνια ήταν απόλυτα πετυχημένα, αφού έδωσε κυριολεκτικά και μεταφορικά τη μεγάλη ελληνική σπηλαιολογική οικογένεια!

Άντε του χρόνου, στην 9^η κάτω απ' το αυλάκι!!!

ΥΓ. Κι ας αρχίσουμε από τώρα να δουλεύουμε στο μυαλό μας τη 10η. Προσωπικά στο Λουτράκι Αριδαίας δεν έχω πάει ποτέ μου και πολύ θα μ' άρεσε μια επίσκεψη εκεί...



Παρουσίαση «Δράση στο Σύστημα Δράκου-Σελινίτσας»



του Γιώργου Τζαβέλα και του Κώστα Κορύλλου

Τοποθεσία

Το σπήλαιο της Σελινίτσας ή Καταφύγι, όπως είναι γνωστό στην περιοχή, βρίσκεται πάνω στην ακτογραμμή, ένα περίπου χιλιόμετρο έξω από το χωριό του Αγίου Δημητρίου κοντά στην Στούπα της Μεσσηνιακής Μάνης στο δρόμο προς το χωριό Τραχήλα.

Ο Δράκος βρίσκεται πάνω στην ίδια ακτογραμμή μισό χιλιόμετρο περίπου μετά τη Σελινίτσα, προς την Τραχήλα και έχει πρόσβαση μόνο δια θαλάσσης.

Χρονικό (περίληψη)

Το σπήλαιο της Σελινίτσας είναι εξερευνημένο και χαρτογραφημένο από τα μέσα του αιώνα.

Οι πρώτες επίσημες (Οι Άγγλοι έχουν αναφέρει ύπαρξη μίτου όταν πραγματοποιήσαν τις δικές τους αποστολές) αποστολές σπηλαιοκατάδυσης στον Δράκο έγιναν το 1981, 1982 και 1985 κυρίως από Άγγλους σπηλαιοδύτες του Cave Diving Group (CDG) σε συνεργασία με Τσέχους και Έλληνες (ΣΠΕΛΕΟ).

Για τα επόμενα 15 χρόνια δεν υπάρχουν επίσημες αποστολές αλλά είναι γνωστό πως διάφοροι έχουν επισκεφθεί τον υπόγειο ποταμό χωρίς όμως να σημειωθεί πρόοδος στην εξερεύνηση. Χαρακτηριστικό ήταν ότι οι μόνοι μίτοι που βρέθηκαν ανήκαν στους Άγγλους και στους Τσέχους.

Στις αρχές του 2000 ο ΣΠΕΛΕΟ ξεκινάει εκ νέου τις προσπάθειες εξερεύνησης του Δράκου με σκοπό την ενοποίηση του με το σπήλαιο της Σελινίτσας.

Περιγραφή

Η χαρακτηριστική ονομασία «Δράκος» που οι ντόπιοι ονομάζουν «ποταμό» έχει την δική της ιστορία. Κατά την διάρκεια των χειμερινών μηνών, όταν η ροή του ποταμού προς την

θάλασσα είναι μεγάλη και ο καιρός άστατος (οπότε, η στάθμη του νερού της θάλασσας αυξομειώνεται κατά ένα μέτρο) κατά την άνοδο της στάθμης της θάλασσας η είσοδος του Δράκου εκσφενδονίζει σταγονίδια νερού σε μεγάλη απόσταση συνοδευόμενα από τον αντίστοιχο βρυχηθμό.

Το σπήλαιο του Δράκου μπορεί να χωριστεί σε τρία επίπεδα. Μπορούμε να το φανταστούμε σαν δύο στεριανά ανεξάρτητα σπήλαια που ενώθηκαν λόγω της διόδου που δημιούργησε η ροή των νερών από τα λιωμένα χιόνια του Ταυγέτου.

Το πρώτο επίπεδο είναι πλούσιο σε σταλακτιτικό και σταλαγμιτικό υλικό και κάποτε ήταν στεριανό και αυτόνομο σπήλαιο με μικρό μήκος. Η είσοδος στο σπήλαιο αποτελείται από ένα τεράστιο δωμάτιο 50x100 μέτρων με δύο μεγάλες εισόδους διαμέτρου 10 και 6 μέτρων αντίστοιχα. Το συνολικό μήκος του επιπέδου αυτού είναι περίπου 400 μέτρα.

Το πρώτο επίπεδο συνδέεται με το δεύτερο διαμέσου μιας καμινάδας υπό μορφή σχίσματος, ύψους 20 μέτρων που μας κατεβάζει στα 29 μέτρα βάθος, 100 μέτρα από την είσοδο του Δράκου.

Το δεύτερο επίπεδο είναι το κυρίως τμήμα του αγωγού που δημιούργησε το νερό. Εκεί, οι περιπτώσεις που συναντούμε σταλαγμιτικό υλικό είναι ελάχιστες, γεγονός που μας οδηγεί στο άνωθεν συμπέρασμα, ότι η δημιουργία του τμήματος αυτού είναι σκαπτικό έργο των ορμητικών υδάτων των χιονιών του Ταυγέτου.

Το τρίτο επίπεδο είναι προέκταση του σπηλαίου της Σελινίτσας το οποίο όπως και το πρώτο, συνδέεται με το δεύτερο επίπεδο με μία καμινάδα και στο οποίο συναντάμε και πάλι σταλαγμιτικό υλικό.

Αποστολές

Αποστολές Άγγλων

Το 1981 η αποστολή των Άγγλων είχε κυρίως αναγνωριστικό χαρακτήρα με σκοπό να εκτιμήσουν τη δυνατότητα εξερεύνησης του Δράκου και των υποβρυχίων τμημάτων της Σελινίτσας.

Το 1982 εξερευνήθηκαν και χαρτογραφήθηκαν τα πρώτα 200μ στο Δράκο καθώς και 200μ στη Σελινίτσα με την ροή του ποταμού και 600

μέτρα κόντρα στη ροή. Το τμήμα κόντρα στη ροή του ποταμού χωρίζεται στα δύο και έτσι εξερευνήθηκαν περίπου 300 μέτρα σε κάθε τμήμα. Τότε έγινε και η επίσημη εκτίμηση ότι το νερό που ρέει στην Σελινίτσα εκβάλλει στον Δράκο. Η εκτίμηση για το μήκος της συνολικής υποβρύχιας διαδρομής ήταν ένα χιλιόμετρο.

Το 1985 έγινε η μεγαλύτερη, ως τότε, εξερεύνηση του Δράκου και της Σελινίτσας. Η εξερεύνηση της Σελινίτσας κόντρα στην ροή ακόμα δεν έχει ξεπεράσει τα όρια που έθεσαν οι Άγγλοι στην τελευταία τους αποστολή. Στο Δράκο εξερεύνησαν 650 μέτρα περίπου και στη Σελινίτσα γύρω στα 850 συνολικά. Σε αυτή την αποστολή τους έκαναν και την υπόθεση για την πιθανή δίοδο προς την ένωση των σπηλαίων βάσει της οποίας ξεκίνησε ο ΣΠΕΛΕΟ 15 χρόνια αργότερα τις εξερευνήσεις. Στην αποστολή αυτή γυρίστηκε και ένα ντοκιμαντέρ το οποίο έχει εκτενή υποβρύχια πλάνα.

Αποστολές ΣΠΕΛΕΟ

Από τον Ιανουάριο του 2000 ο ΣΠΕΛΕΟ άρχισε να εξερευνά συστηματικά το υποβρύχιο σπήλαιο του Δράκου χρησιμοποιώντας τον χάρτη της αναφοράς των Άγγλων που είχε λάβει δι' αλληλογραφίας από τον M. Piscula της Τσεχικής ομάδας. Κατά τη διάρκεια του έτους αυτού πραγματοποίησε 12 αποστολές στις οποίες καλύψαμε όλη την περιοχή εξερεύνησης των Αγγλικών αποστολών και προσθέσαμε νέα τμήματα στον χάρτη. Πάνω από τις μισές αποστολές του έτους αυτού τις αναλώσαμε στην προσπάθεια να βρούμε το πέρασμα στη Σελινίτσα, βασιζόμενοι στα συμπεράσματα και στις υποθέσεις των προηγούμενων Αγγλικών αποστολών.

Έτσι ξεκίνησε μια διεξοδική μελέτη όλων των πιθανών σημείων με προοπτικές συνέχειας. Ταυτόχρονα συμπληρώναμε το χάρτη με τις νέες εξερευνήσεις, αποκλείοντας ένα-ένα τα αδιέξοδα τμήματα.

Στο τέλος μόνο του 2001, μετά από δεκάδες αποτυχημένες προσπάθειες, διαπιστώσαμε ότι η συνέχεια βρισκόταν στο βαθύ τμήμα, το οποίο οι Αγγλικές αποστολές είχαν σημειώσει ως αδιέξοδο. Η ανακάλυψη αυτή προέκυψε από τη μελέτη της ροής του νερού και μας έδωσε νέα ελπίδα για συνέχιση της εξερεύνησης ακριβώς την στιγμή που ήμασταν έτοιμοι να εγκαταλείψουμε τις προσπάθειες πιστεύοντας

ότι η σύνδεση ήταν ανέφικτη με καταδυτικό εξοπλισμό.

Οι καταδύσεις είχαν αρχίσει πλέον να γίνονται αρκετά απαιτητικές. Η διάρκεια τους πλησίαζε τις τρεις ώρες, τα βάθη ξεπερνούσαν τα 40 μέτρα, οι αποστάσεις που καλύπταμε ανακατάδυση ξεπερνούσε το ένα χιλιόμετρο και χρησιμοποιούσαμε 4 με 5 φιάλες ο καθένας. Την επόμενη χρονιά (2002) χρησιμοποιήσαμε για πρώτη φορά μικτά αέρια Trimix για να εξερευνήσουμε το βαθύ κομμάτι που ξεπερνούσε τα 50μ σε βάθος.

Παρόλο που δεν βρέθηκε η συνέχεια γνωρίζαμε πως έπρεπε να επιμείνουμε διότι αν υπήρχε περίπτωση να φτάσουμε ποτέ στην Σελινίτσα θα ήταν μέσω του βαθιού τμήματος.

Λόγω της απόστασης και του βάθους ο χρόνος που μας απέμενε για εξερεύνηση ήταν ελάχιστος. Ταυτόχρονα, η αποσυμπίεση που μας περίμενε στην επιστροφή γινόταν ολοένα και πιο επώδυνη, τόσο από πλευράς χρόνου όσο και από πλευράς ψυχούς.

Αποφασίσαμε να επενδύσουμε σε υποβρύχια οχήματα (scooter) ώστε να μειώσουμε στο ελάχιστο το χρόνο που χρειάζεται για να μεταβούμε στο βαθύ τμήμα και σε στεγανές στολές για να καταπολεμήσουμε το κρύο.

Το 2002 το αναλώσαμε κυρίως σε εξοικείωση με τον καινούργιο εξοπλισμό και σε ανάπτυξη βέλτιστων τεχνικών αποσυμπίεσης (υπολογιστές αποσυμπίεσης μικτών αερίων) και χρήσης μικτών αερίων για τις συγκεκριμένες καταδύσεις. Είναι χαρακτηριστικό ότι με το νέο εξοπλισμό και τις βελτιωμένες τεχνικές ολοκληρώναμε τις ίδιες καταδύσεις, που πριν από δύο χρόνια απαιτούσαν 3 ώρες, στο μισό μόλις χρόνο.

Το Σεπτέμβριο του 2003, σχεδόν τέσσερα χρόνια από το ξεκίνημα των εξερευνήσεων μας, ανακαλύψαμε επιτέλους τη μόνη προφανή συνέχεια προς τη Σελινίτσα, μια στενή, κάθετη καμινάδα 20 μέτρων στο αριστερό κυρίως τμήμα του βαθύτερου κομματιού του Δράκου.

Η ανακάλυψη της συνέχειας επιβεβαίωσε τις υποψίες ότι έπρεπε να επικεντρωθούμε στην οροφή του βαθιού κομματιού, μιας και τα βάθη στο σιφόνι της Σελινίτσας κυμαίνονται το πολύ μέχρι τα 30 μέτρα.

Ο δρόμος είχε πλέον ξεδιπλωθεί μπροστά μας και δεν είχαμε παρά να τον ακολουθήσουμε.

Τα πράγματα για άλλη μια φορά δεν αποδείχθηκαν τόσο απλά.

Οι επόμενες πέντε αποστολές μέχρι το τέλος του έτους (2003) έγιναν με σκοπό να χαρτογραφηθούν τα καινούργια τμήματα και να εντοπίσουμε την έξοδο στη Σελινίτσα ακολουθώντας τη μεθοδολογία που είχαμε αναπτύξει πρωτύτερα.

Τα πρώτα 200 μέτρα του νέου τμήματος ήταν ευρύχωρα και κατέληγαν σε μια τεράστια, κάθετη προς την κύρια πορεία, αίθουσα με ένα μεγάλο σταλαγμίτη στο κέντρο της. Εκατέρωθεν της αίθουσας αυτής (Bertram's corner) υπήρχαν σχισμές και καμινάδες οι οποίες πιθανώς να οδηγούσαν στην Σελινίτσα.

Για ακόμη μια φορά όμως φτάσαμε στα όρια του εξοπλισμού και των δυνατοτήτων μας.

Η κάθε κατάδυση γινόταν όλο και δυσκολότερη και τα χρονικά περιθώρια για εξερεύνηση στένευαν.

Ξεκινούσαμε με ένα scooter και πέντε φιάλες ο καθένας. Τις δύο με το οξυγόνο τις αφήναμε λίγο μετά την είσοδο για την αποσυμπίεση. Από τις υπόλοιπες οκτώ, τις τέσσερις τις αφήναμε κατά μήκος του μεσαίου επιπέδου πάνω στο μίτο, αφού είχαμε εισπνεύσει το αέριο (nitrox) που μας αναλογούσε. Τα scooter τα τοποθετούσαμε λίγο μετά το βαθύ τμήμα και συνεχίζαμε μόνο με τις διπλές φιάλες της πλάτης για την τελική φάση της εξερεύνησης. Παρόλα αυτά ο χρόνος που απέμενε για εξερεύνηση ήταν πλέον μικρότερος από δέκα λεπτά.

Είχαμε φτάσει 700 μέτρα μέσα και το βάθος ήταν και πάλι 55 μέτρα.

Κάπου είχαμε χάσει την άνοδο προς Σελινίτσα. Έως τώρα οι αποστολές βασιζόνταν στη φιλοσοφία μιας αυτόνομης, διμελούς, ομάδας που λειτουργούσε χωρίς υποστήριξη. Ωστόσο με τις μεθόδους και τον εξοπλισμό αυτό ήταν πολύ δύσκολο να σημειώσει πρόοδο από την πλευρά του Δράκου.

Η μόνη επιλογή που μας απέμενε ήταν μια

μεγάλη αποστολή από την πλευρά της Σελινίτσας με κατεύθυνση στον Δράκο.

Το Δεκέμβριο του 2004 ο ΣΠΕΛΕΟ οργάνωσε μια μεγάλη, πολυήμερη αποστολή στην Σελινίτσα και το Δράκο με σκοπούς:

- την εκ νέου χαρτογράφηση του στεριανού σπηλαίου
- τη χαρτογράφηση των πρώτων 450 μέτρων του Δράκου
- την υποβρύχια εξερεύνηση από την Σελινίτσα.

Στην αποστολή συμμετείχαν σπηλαιοδύτες από πολλούς σύλλογους οι οποίοι ανέλαβαν την χαρτογράφηση του Δράκου. Η χαρτογράφηση έγινε με μετροταινία και με αρκετές δυσκολίες, λόγω του σημαντικού βάθους και μήκους. Κατά μέσο όρο, σε κάθε κατάδυση, το ζευγάρι χαρτογραφούσε 100 μέτρα. Οι δύτες αυτοί ανήκουν σε μία άτυπη διασυλλογική ομάδα σπηλαιοκατάδυσης που έχει δημιουργηθεί πρόσφατα.

Παράλληλα με τις χαρτογραφήσεις του Δράκου προχωρούσε και η εξερεύνηση στο σιφόνι της Σελινίτσας. Ο μίτος των Άγγλων, που είχαν εξερευνήσει τα πρώτα 200 μέτρα με την ροή του ποταμού, ήταν ακόμα σε σχετικά καλή κατάσταση. Οι καταδύσεις που πραγματοποιήθηκαν στη Σελινίτσα ήταν τρεις.

Οι δύο πρώτες καταδύσεις έφτασαν το όριο των προηγούμενων αποστολών και τοποθετήθηκε νέος μίτος παράλληλα με τον παλαιό. Από εδώ και πέρα κινούμασταν πια σε νέα, ανεξερεύνητη περιοχή. Ο ενθουσιασμός της ομάδας είχε πάλι ανέβει αλλά είμασταν και προβληματισμένοι μιας και μεγάλα τμήματα ήταν πολύ στενά και η ορατότητα ήταν, κατά τμήματα, σχεδόν μηδενική.

Στις 28/11/04 έγινε η ττην τρίτη κατάδυση και επιτέλους επετεύχθη ο στόχος: 290 μέτρα από τη Σελινίτσα, ο δύτες συνάντησε μια φαρδιά διπλή καμινάδα και κατεβαίνοντάς την, στη βάση της, συνάντησε το μίτο που είχαμε απλώσει την προηγούμενη χρονιά. Η ένωση της Σελινίτσας με το Δράκο ήταν πλέον γεγονός!

Το σημείο συνάντησης ήταν λίγα μέτρα μετά το πάνω μέρος της καμινάδας του βαθιού τμήματος. Εμείς, από την πλευρά του Δράκου, είχαμε προσπεράσει κατά 200 μέτρα την καμινάδα και είχαμε συνεχίσει προς λάθος

κατεύθυνση. Οι Άγγλοι απείχαν μόλις 200 μέτρα από την ένωση!

Μας πήρε 5 χρόνια και 25 αποστολές να ανακαλύψουμε τα 200 αυτά μέτρα!

Το σύστημα Δράκου-Σελινίτσας είναι προς το παρόν γύρω στα τέσσερα χιλιόμετρα.

...και η εξερεύνηση συνεχίζεται με πολύ καλές προοπτικές.

Συνέχεια

Τα επόμενα σχέδια για το σύστημα Δράκου-Σελινίτσας είναι να χαρτογραφηθούν με περισσότερη λεπτομέρεια ορισμένα τμήματα του Δράκου και να εξερευνηθεί από τη μεριά της Σελινίτσας το υποβρύχιο κομμάτι αντίθετα στη ροή του ποταμού. Εκεί υπάρχουν και οι περισσότερες πιθανότητες για συνέχιση του στεριανού σπηλαιού μιας και από τα στοιχεία που έχουμε μέχρι στιγμής το βάθος κινείται σε ρηχά επίπεδα.

Παραπομπές

<http://cucc.survex.com/jnl/1982/cdg-g.htm>
<http://cucc.survex.com/jnl/1983/greece.htm>
<http://www.cavediving.gr>



Παρουσίαση «Το ιστορικό του 14^{ου} ΠΣΣ»

του Κώστα Ζούπη

Δεν γνωρίζω πότε ακριβώς και με ποιανού παραίνεση πάρθηκε η απόφαση από την Ε.Σ.Ε. να διεκδικήσει κατά τις εργασίες του 13^{ου} Ι.Κ.Σ. την διοργάνωση του 14^{ου}.

Έτσι ένα κλιμάκιο της Ε.Σ.Ε., αποτελούμενο από τον τότε πρόεδρό της, Γ. Θεοδώρου, την κα Γκιώνη Μ., τον μετέπειτα πρόεδρο της Ε.Σ.Ε. Γ. Αντωνόπουλο και τον γιο του, βρέθηκαν στην Βραζιλία όπου γινόταν το συνέδριο.

Από Ελληνικής πλευράς εκεί ήταν και ο κος

Νίκος Πουλιανός, πρόεδρος της Ανθρωπολογικής Εταιρείας και υπάλληλος της Εφορείας Π.Σ. του Υπουργείου Πολιτισμού. Κατά τη διάρκεια των εργασιών υπερβλήθη η αίτηση της Ελλάδας, όπως και η αίτηση της Γαλλίας.

Κατά τη συζήτηση των αιτήσεων, ο κος Νίκος Πουλιανός επενέβη και τόνισε πως στην Ελλάδα δεν υπάρχει μόνον η Ε.Σ.Ε και πως αυτή δεν είναι ο μοναδικός φορέας σπηλαιολογίας, αλλά υπάρχει και η Ε.Π.Σ του ΥΠΠΟ καθώς επίσης αρκετοί σύλλογοι. Εάν λοιπόν θέλουν να δώσουν το συνέδριο στην Ελλάδα πρέπει να ερωτηθούν και οι άλλοι φορείς.

Αυτό έγινε αποδεκτό από την ολομέλεια και ζητήθηκε από την αντιπροσωπεία της Ε.Σ.Ε να προσκομίσει βεβαιώσεις αποδοχής και από τους άλλους φορείς.

Στο τηλεφωνικό τους κάλεσμα ανταποκρίθηκαν θετικά η Εφορεία Π.Σ., ο ΣΠΕΛΕΟ, ο ΣΕΛΑΣ, η ΕΠΕΑΝ και τελικά η αίτηση έγινε αποδεκτή και η Ελλάδα υπερψηφίστηκε από τη συνέλευση έναντι της Γαλλίας που μειοψήφισε.

Φυσικά όταν έχεις αντίπαλό σου την Γαλλία, την πλέον οργανωμένη σπηλαιολογικά χώρα στον κόσμο, αυτό δεν είναι και τόσο εύκολο. Η ελληνική ομάδα όπως είναι φυσικό δούλεψε παρασκηνιακά πολύ καλά.

Όλα αυτά τον Ιούλιο του 2001.

Με την επιστροφή τους στην Αθήνα κάνουν την οργανωτική επιτροπή, πενταμελή τότε, με πρόεδρο τον Θεοδώρου, Γραμματέα τη Γκιώνη και μέλη τους Συμεωνίδη, Ν., Μαρσιολάκο και άλλους.....

Την κατέθεσαν στην U.I.S από όπου πήραν την έγκριση και άρχισαν τις εργασίες προετοιμασίας του συνεδρίου.

Όπως σε όλους μας είναι γνωστό, το Δεκέμβριο του 2001 εγκρίθηκε το καταστατικό της Ομοσπονδίας. Το Μάρτιο εξέπνευσε ο χρόνος υποβολής ενστάσεων και στις 20 Απριλίου δημιουργήθηκε από την Γ.Σ το πρώτο Δ.Σ το οποίο και έθεσε σε λειτουργία την Ομοσπονδία. Μία από τις υποχρεώσεις του Δ.Σ ήταν να ασχοληθεί με το 14^ο Ι.Κ.Σ.

Ζητήσαμε συνάντηση με την Οργανωτική Επιτροπή και το Σεπτέμβριο του 2002 σε μια συνεδρίαση του Δ.Σ της Ε.Σ.Ε παρευρισκόμαστε εγώ με τον γραμματέα κ. Αδαμόπουλο. Εκεί τους εκθέτουμε τις απόψεις μας.

Δηλαδή, πως το συνέδριο δίδεται σε χώρες και όχι σε σωματεία και μια και είμαστε Ομοσπονδία πρέπει να έχουμε και εμείς γνώση του τι γίνεται και επίσης να συμβάλλουμε όπου μπορούμε.

Τον Οκτώβριο του 2002 βρίσκομαι στην Σλοβενία όπου γίνεται το συνέδριο της I.S.C.A.. Εκεί είχα την ευκαιρία να μιλήσω με τον πρόεδρο και τον γραμματέα της UIS κους Labegalinι και Bosack όπου τους εκθέτουμε τις απόψεις μας.

Την τελευταία μέρα του συνεδρίου έφτασε στην Ποστόινα και η κα Γκιώνη ως γραμματέας της Ο.Ε. του 14^{ου} ICS και στην εκδρομή που ακολούθησε είχα την ευκαιρία να μιλήσω μαζί της και να την γνωρίσω προσωπικά.

Στην ΕΣΕ εν τω μεταξύ η διαμάχη ανάμεσα στις ομάδες γύρω από το συνέδριο είχε φουντώσει και είχε ξεπεράσει τα όρια του σωματείου τους. Το μεγάλο πρόβλημα ήταν πως ο Θεοδώρου ως πρόεδρος της Ο.Ε. δεν δεχόταν να συνεχίσει να στέλνει τις αποφάσεις της Ο.Ε. για έγκριση στο Δ.Σ. της Ε.Σ.Ε. και ζητούσε απόλυτο έλεγχο αποφάσεων και ενεργειών από την Ο.Ε., πράγμα που δεν δεχόταν η άλλη πλευρά. Έτσι οι εργασίες για το συνέδριο δεν προχωρούσαν.

Στις αρχαιρεσίες του Φεβρουαρίου 2003 στην Ε.Σ.Ε άλλαξαν πολλά πράγματα, νέα μέλη μπήκαν στο συμβούλιο ενώ από τις δύο ομάδες αρκετοί έμειναν έξω.

Το καινούργιο Δ.Σ αποφάσισε να αλλάξει την Ο.Ε, αυτό όμως δεν ήταν κάτι που μπορούσε να το κάνει χωρίς την έγκριση της UIS.

Έτσι άρχισε μια ατελείωτη αλληλογραφία και επισκέψεις μελών του Δ.Σ. της UIS στην Αθήνα για την επίλυση αυτού του θέματος.

Διότι ναι μεν εζητείτο «καινούργια» ΟΕ από την ΕΣΕ η UIS όμως ακόμη συζητούσε και ανεγνώριζε την υπάρχουσα.

Καθοριστικό ρόλο εκείνη την περίοδο έπαιξε η ΣΟΕ, διότι και εκείνη ζητούσε αλλαγή ΟΕ. Στις συνομιλίες που έγιναν με τους υπεύθυνους της

UIS για το συνέδριο, οι οποίοι είχαν κατανοήσει το παιχνίδι εξουσίας που παιζόταν στην ΕΣΕ, μας ζήτησαν να φύγουν δύο άτομα από την υπάρχουσα ΟΕ και να μπούμε εμείς.

Έτσι οι εργασίες θα μπορούσαν να συνεχιστούν με πρόεδρο τον Θεοδώρου και γραμματέα την κα Γκιώνη.

Εμείς τους είπαμε πως δεν έχουμε πρόβλημα με τον Θεοδώρου αλλά έτσι όπως έχουν εξελιχθεί τα πράγματα δεν μπορούμε να συνεργαστούμε μαζί του απορρίπτοντας έναν ολόκληρο σύλλογο και μάλιστα την ΕΣΕ, για την οποία θεωρούσαμε πως σύντομα θα ήταν και αυτή μέλος της ΣΟΕ μια και το σημείο που την κρατούσε έξω από την ΣΟΕ ήταν πολύ εύκολο να επιλυθεί-για μας αστείο-.

Προτείναμε λοιπόν να γίνει νέα ΟΕ στην οποία να παραμείνει και ο Θεοδώρου.

Μας απάντησαν πως η άλλη πλευρά ήταν ανένδοτη για τον Θεοδώρου και την κα Γκιώνη, και μας είπαν... αποφασίστε.

Κάναμε διάφορες επαφές τότε και με τις δύο πλευρές, με τον Θεοδώρου μάλιστα συναντήθηκα δυο φορές μία στο γραφείο του και μία στο γραφείο της κας Σαμαρτζίδου στην Εφορεία Π.Σ.

Μετά από αυτό συνειδητοποιήσαμε πως το χάσμα ανάμεσα τους είναι αγεφύρωτο.

Έτσι δώσαμε την οριστική απάντηση στην UIS για συνεργασία με την ΕΣΕ, με τα επιχειρήματα που προαναφέρθηκαν.

Δημιουργήθηκε η νέα ΟΕ, δόθηκαν τα ονόματα των προσώπων στην UIS και αναμενόταν η έγκριση της. Εδώ θέλω να ομολογήσω το τραγικό λάθος μου που δέχτηκα η ΣΟΕ να συμμετέχει με δύο μέλη της στην ΟΕ και όχι με τέσσερα όπως θα έπρεπε. 4 ΣΟΕ - 4 ΕΣΕ - Θέμελης.

Η έγκριση ήλθε στα τέλη του Αυγούστου του 2003 και αμέσως έπρεπε να οργανώσουμε το προσυνέδριο.

Ζητήσαμε από την UIS παράταση λίγων μηνών ως την Άνοιξη του 2004, κάτι που δεν έγινε αποδεκτό.

Έτσι, βιαστικά, κάναμε το συμπόσιο το οποίο δεν θα έλεγα πως είχε κάποια ιδιαίτερη επιτυχία, στοίχισε δε 8000€ πέραν αυτών τα οποία είχαν εξασφαλισθεί από χορηγία του Υπ. Πολιτισμού.

Κατά τις ημέρες του συμποσίου είχε έλθει στην Αθήνα ολόκληρο το προεδρείο της UIS το οποίο πραγματοποίησε και μια συνεδρίαση στο Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Μας επέστησαν την προσοχή στο ότι δύο χρόνια μετά την ανάληψη του 14^{ου} ICS δεν είχε ακόμη δημοσιευθεί η πρώτη εγκύκλιος.

Το Δεκέμβριο, το πράγμα είχε φτάσει στο απροχώρητο. Η εγκύκλιος δεν είχε ακόμη ετοιμαστεί, μόνον ατελείωτες δικαιολογίες και υποσχέσεις είχαμε από τον γραμματέα της ΟΕ. Και εγώ για πρώτη φορά ζήτησα την παραίτησή του.

Τελικά, λίγες ώρες πριν την εκπνοή της τελευταίας προθεσμίας που μας είχαν δώσει (20/12/02) δημοσιεύτηκε μια κουτσή έστω εγκύκλιος.

Ακολούθησε ένα απειλητικό γράμμα από τον κ. Labegalin, πρόεδρο της UIS, ο οποίος μας έγραφε ότι δεν μας είχε καμιά εμπιστοσύνη πλέον και πως στην συνεδρίαση της UIS τον Ιανουάριο του 2004, θα ζητούσε από το Δ.Σ. να μας πάρουν το Συνέδριο και να το δώσουν στην Γαλλία με παράταση μιας χρονιάς.

Αναγκάστηκα τότε να στείλω μία προσωπική επιστολή στον Πρόεδρο τα Χριστούγεννα και επίσης, με τον γραμματέα, να κάνουμε κάποιες επαφές και να στέλνουμε επιστολές προς τους Γάλλους για να μην συνηγορήσουν σε ένα τέτοιο ενδεχόμενο.

Ευτυχώς δεν αποφάσισαν την αποπομπή μας από οργανωτές και έτσι μπορούσαμε να συνεχίσουμε.

Μία μεγάλη αντιγινωμία είχε προκύψει στην ΟΕ. Οι κύριοι της ΕΣΕ, (ήταν 6 στους 9 άρα πλειοψηφία) ήθελαν να οργανωθεί το συνέδριο από κάποιο γραφείο επαγγελματικό ενώ εμείς επιμέναμε πως έπρεπε και μπορούσαμε να το κάνουμε μόνοι μας με την βοήθεια των Ελλήνων σπηλαιολόγων μια και ήταν δική τους υπόθεση.

Έτσι κλήθηκαν σε διαγωνισμό διάφορα γραφεία.

Μας έστειλαν προσφορές τα πέντε.

Ένα από αυτά υποσχόταν πως θα έφερνε 1000-1200 συμμετέχοντες και πως στο τέλος θα έδινε από τα χρήματα που θα περισσεύαν και 57000€ στην ΟΕ.

Ο Απρίλιος του 2004 μας βρήκε να ήμαστε και πάλι υπόλογοι προς την UIS μη έχοντας εκδώσει τη δεύτερη εγκύκλιο και εμένα να φωνάζω με κάθε τρόπο να αλλάξουμε γραμματέα διότι ο Πετρέας είχε πολλές δουλειές και βρισκόταν μονίμως στη Fyrom.

Αναγκάστηκε να κατέβει τότε ο κος Andy Eavis και να προεδρεύσει σε εκείνη την ιστορική συνεδρίαση στο γραφείο του κ. Θέμελη, τον Μάιο.

Από εκείνη την συνάντηση προέκυψε ένα πολύ λειτουργικό οργανόγραμμα.

Με αυτό διαχωρίζονταν οι εργασίες και δίνονταν αρμοδιότητες σε διάφορα πρόσωπα να εργαστούν στους τομείς τους οποίους καθ' ένας αναλάμβανε προσωπικά.

Αυτό το οργανόγραμμα ήταν το ίδιο με εκείνο που είχαν εφαρμόσει οι Ελβετοί κατά το 12^ο ICS και το είχαν δώσει στους κύριους Αδαμόπουλο, Σταυρόπουλο και Πετρέα οι οποίοι πήγαν στην Ελβετία για να μάθουν πως ακριβώς είχαν λειτουργήσει εκείνοι. Και μάλιστα αυτό το ταξίδι έγινε με παραίνεση και επαφές του κυρίου Andy Eavis.

Από αυτό το σχήμα κάποιες ομάδες εργάστηκαν, κάποιες δεν μπόρεσαν ποτέ να δουλέψουν. Κύρια αιτία ο Γραμματέας ο οποίος δεν εννοούσε με τίποτα να τους συντονίσει.

Κατά την έναρξη των Ολυμπιακών αγώνων ο κύριος Eavis βρίσκεται πάλι στην Αθήνα. Έχουμε μία συνάντηση στον Κάλαμο, στο σπίτι του κ. Αντωνόπουλου, οι Ζούπης, Πετρέας, Αντωνόπουλος και Eavis.

Εκεί οι κύριοι της ΕΣΕ βάζουν θέμα να διαχωρίσουμε το συνέδριο σε δύο τμήματα, το Επιστημονικό και των Εκδρομών και να αναλάβει ο κάθε φορέας από ένα, εγκαταλείποντας το οργανόγραμμα το οποίο είχαμε συναποφασίσει και τα τρία μέρη ΣΟΕ-ΕΣΕ-UIS τον Μάιο.

Κατεβήκαμε μαζί με τον Andy στην Αθήνα για να πάμε στην Έναρξη των αγώνων. Καθίσαμε σε μια ήσυχη καφετέρια στην Κηφισιά και εκεί μου ζήτησε την άποψή μου, περί της νέας προτάσης και με ρώτησε αν μπορούμε εμείς πραγματικά να φέρουμε σε πέρας το συνέδριο.

Του απάντησα κατηγορηματικά πως μπορούμε να το κάνουμε, όμως γιατί να μην συνεχίσουμε όπως ήμαστε όλοι μαζί;

Ο κύριος Eavis και η σύζυγος του φιλοξενήθηκαν στο σπίτι του κ. Αντωνόπουλου για μερικές ημέρες, ήθελαν να δουν κάποια από τα αγωνίσματα των ολυμπιακών αγώνων.

Μερικές ημέρες αργότερα όταν θα έφευγε για την Αγγλία μας κάλεσε να πάμε στο Αεροδρόμιο για μια συνάντηση.

Εκεί βρεθήκαμε όλα τα μέλη των ομάδων εργασίας που προαναφέρθηκαν. Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε ο Andy μας ανέφερε πως θέλει να γίνει διαχωρισμός και η ΕΣΕ να κάνει το επιστημονικό μέρος ενώ η ΣΟΕ τις εκδρομές.

Αυτό έφερε μεγάλη αναστάτωση και ανάγκασε τον κ. Αδαμόπουλο να τα παρατήσει και να φύγει αφού μίλησε στον Eavis πολύ έντονα, εκείνος τον ακολούθησε και μίλησαν στο διάδρομο μόνοι τους για αρκετή ώρα.

Εκεί τελείωσε εκείνη η συνεδρίαση χωρίς καμία απόφαση μια και δεν έγινε δεκτή από κανέναν η θέση του άλλου, διότι και η ΣΟΕ απαιτούσε εάν είναι να γίνει διαχωρισμός να αναλάβει το τμήμα του επιστημονικού μέρους.

Στη συνέχεια ακολούθησε μία μίζερη κατάσταση όπου τίποτα δεν δούλεψε ικανοποιητικά. Η ΟΕ στην ουσία δεν υπήρχε, οι ομάδες που είχαν δημιουργηθεί τον Απρίλιο δεν μπορούσαν να λειτουργήσουν διότι αυτός που έπρεπε να τις συντονίζει δεν το έκανε, ενώ ο πρόεδρος της ΟΕ θεωρώντας πως παραγκωνίστηκε άρχισε να κρατάει αποστάσεις.

Και ενώ ο καιρός περνούσε και οι μήνες για το συνέδριο πήραν πια μονοψήφιο νούμερο, τότε που θα έπρεπε να ενταθούν οι προσπάθειες, όλοι, ο καθένας με τον τρόπο του, προσπαθούσαν να απεμπλακούν από το θέμα 14^{ου} ICS.

Στη ΣΟΕ, σε κάθε της συνεδρίαση υπήρχε ως θέμα και το 14^ο ICS αρκετές δε φορές ήταν το μόνο ή και μονοπωλούσε τις συνεδριάσεις. Τελικά αποφασίσαμε, μια και βλέπαμε πως είναι αδύνατο να γίνει αλλιώς, να υποχωρήσουμε και να δεχτούμε να αλλάξει η οργάνωση, δίνοντας στην ΕΣΕ να κάνει το επιστημονικό κομμάτι και η ΣΟΕ τις εκδρομές.

Έτσι συνετάχθη ένα έγγραφο το οποίο εστάλη στον κ. Eavis, ο οποίος στην συνέχεια έστειλε επιστολή στα δύο μέρη με την οποία οριζόταν αυτή η θέση.

Η συνέχεια είναι δυστυχώς πολύ μίζερη.

Η ΣΟΕ αναγκάστηκε να κάνει δικό της site με τις εκδρομές ενώ στο site του 14^{ου} ICS υπήρχε μόνον παραπομπή. Η ΕΣΕ έδωσε το συνέδριο σε ένα γραφείο της αρεσκείας της και από αυτό ζήτησε να οργανώσει το συνέδριο.

Αρκετές συνεδριάσεις έγιναν με το γραφείο αυτό πλέον και όχι με την ΟΕ με κύριο συντονιστή πάντοτε τον Andy Eavis, ο οποίος δυστυχώς αναγκάστηκε να έρχεται στην Αθήνα σχεδόν κάθε μήνα, όχι για να δώσει κάποιες κατευθύνσεις ουσίας αλλά προσπαθώντας να σπρώξει λίγο τα πράγματα μήπως και προχωρήσουν. Εκεί είδαμε και ακούσαμε καταπληκτικά πράγματα όπως για παράδειγμα:

Αντί να παρευρίσκονται μέλη της ΟΕ όπως Θέμελης - Ζαμάνη -Καρακωστόνoglou, άρχισαν να παρουσιάζονται άσχετα άτομα όπως Παπαδόπουλος, Μερδενισιάνος κ.α.

Εκεί πληροφορηθήκαμε για τον «περίφημο» χώρο διεξαγωγής του συνεδρίου στον Κάλαμο και τις εγκαταστάσεις του κυρίου Κορέλα και αυτά σε μία μεταολυμπιακή Αθήνα με εκατοντάδες εξάιρετες συνεδριακές αίθουσες και χώρους.

Εκεί μάθαμε από τα έγγραφα που μας έδωσε η κυρία Τσάτσου πως το συνέδριο δεν έχει καθόλου χρήματα και προσπαθεί να επιζήσει με τις συνδρομές και μόνο, δηλαδή με 60.000€ τότε.

Ακούσαμε πως η μόνη γλώσσα θα είναι τα Αγγλικά, ούτε καν η γλώσσα μας τα Ελληνικά. Όσο δε για τους Λατινόφωνους που τους είχαμε υποσχεθεί στη Βραζιλία για να μας ψηφίσουν ότι θα υπάρχει μετάφραση στα Ισπανικά, αυτό ούτε

για αστειό. Έτσι κι' αλλιώς την ψήφο την είχαμε πάρει.

Μάθαμε πως θα πληρώσουν συνδρομή ακόμη και τα μέλη της ΟΕ ακόμη και οι πρόεδροι των φορέων ΣΟΕ - ΕΣΕ - ΟΕ και UIS.

Μάθαμε και ακούσαμε και πολλά άλλα, τελείως εξωφρενικά. Και από την UIS και το προεδρείο της κατά καιρούς μας ήρθαν πολλές επιστολές με περιεχόμενο το οποίο όχι μόνο δεν άρμοζε αλλά κάποιες φορές ήταν και τελείως υποτιμητικό έως εξευτελιστικό, αλλά εμείς είχαμε πλέον πάθει ανοσία. Τα έγγραφα αυτά τα έχουμε από ντροπή χώσει στα κάτω-κάτω συρτάρια -αλλά τα έχουμε- για όποιον θέλει να τα διαβάσει.

Και έτσι σιγά-σιγά, κουτσά-κουτσά, φτάσαμε στο συνέδριο και το συνέδριο ξεκίνησε παρόλο εκείνο το ανεκδιήγητο φέρσιμο της ΕΣΕ κατά το στήσιμο των περιπτέρων.

Πλέον είχε έλθει ολόκληρος ο σπηλαιολογικός κόσμος, το πήραν στα χέρια τους, διότι αυτό το συνέδριο ήταν δικό τους και όχι της Ελλάδας, η οποία είχε την τιμή να το κάνει και το φέρει σε πέρας έστω με αυτά τα μίζερα που τους προσφέρθηκαν, γιατί οι άνθρωποι είναι σπηλαιολόγοι και μπορούν να τα φέρουν σε πέρας ακόμη και σε αντίξοες συνθήκες.

Τη Δευτέρα το μεσημέρι μετά την τελετή έναρξης ακολούθησε η πρώτη συνεδρίαση της ολομέλειας δηλαδή η πρώτη γενική συνέλευση. Η κάθε χώρα για να μπορεί να έχει λόγο έπρεπε να πληροί κάποιες προϋποθέσεις και έτσι να προμηθευτεί το ροζ καρτελάκι για να μπορεί να ψηφίσει.

Το προεδρείο της UIS μετά από μεγάλο προβληματισμό και συζητήσεις αποφάσισε πως αυτό το δικαίωμα μπορούσαμε να το έχουμε εμείς και έτσι έδωσαν το καρτελάκι στην ΣΟΕ η οποία και εκπροσώπησε την Ελλάδα στην Πρώτη συνεδρίαση της Δευτέρας με τον πρόεδρο και τον γραμματέα τους κ Ζούπη και Αδαμόπουλο.

Στη συνέχεια την επόμενη μέρα και μετά τις έντονες πιέσεις της ΕΣΕ μας ανακοίνωσαν πως, όπως γίνεται για όλες τις χώρες όπου υπάρχουν δύο φορείς, δεν θα δώσουν καρτελάκι σε κανέναν μας, παρά μόνον σε αυτόν τον οποίο θα υποδείξουν και οι δύο πρόεδροι το Σάββατο

το πρωί, πριν την έναρξη της δεύτερης και τελευταίας συνεδρίασης της ολομελείας, και αυτός θα είναι κοινά αποδεκτός ως εκπρόσωπος της χώρας.

Έτσι, μετά από συζητήσεις, το Σάββατο καταλήξαμε -και το δέχτηκε η UIS για την Ελλάδα και μόνο για φέτος (διότι η Ελλάδα ήταν οργανώτρια χώρα)- να υπάρχουν ως εκπρόσωποι 2 άτομα. Όχι ο ένας κανονικός και ο άλλος αναπληρωματικός αλλά δύο ισόβαθμοι οι οποίοι θα καθίσουν μαζί να συζητούν και θα ψηφίζουν μετά από κοινή συνεννόηση με ένα φυσικά καρτελάκι.

Οι κύριοι που ορίστηκαν ήταν ο Καρακωστανόγλου από την ΣΟΕ και ο Μαριολάκος από την ΕΣΕ.

Όμως δυστυχώς ο κύριος Μαριολάκος δεν ήταν στο Κάλαμο και λόγω του ότι κινδύνευε να αρχίσει η συνεδρίαση χωρίς να προλάβει να έρθει, ο Αντωνόπουλος μας ρώτησε αν είχαμε αντίρρηση στη θέση εκείνου να μπει αυτός. Εμείς δεν είχαμε αντίρρηση και έτσι στη συνεδρίαση του Σαββάτου η Ελλάδα εκπροσωπήθηκε από τους Καρακωστανόγλου και Αντωνόπουλο οι οποίοι και κάθισαν δίπλα-δίπλα για να συναποφασίζουν κατά τις ψηφοφορίες.

Αγαπητοί κύριοι, το συνέδριο τελείωσε, εμείς εισπράξαμε αυτό που αναλογούσε σε ότι παρουσιάσαμε και μέσα από όλη αυτή τη διαδικασία αναδείχθηκαν κάποια πράγματα, τα οποία δεν έχουν καμία σχέση με τις οργανώσεις, τις εκπροσωπήσεις και όλα αυτά τα τερτίπια, με τα οποία όποιος ασχολείται, περισσότερο δε όποιος αναλώνεται με αυτά, είναι μάλλον πολύ μικρός απέναντι στις περιστάσεις.

Το κάθε παγκόσμιο συνέδριο είναι το αποκορύφωμα των εργασιών 4ετίας ενός μεγάλου παγκόσμιου οργανισμού ο οποίος υπάρχει και αποδίδει έργο σε ολόκληρο τον πλανήτη, σε όλες τις χώρες του κόσμου, αναπτυγμένες και αναπτυσσόμενες.

Είναι ένας οργανισμός ο οποίος έχει δώσει και εξακολουθεί να δίνει σημαντικό έργο στην παγκόσμια γνώση, στον ανθρώπινο πολιτισμό.

Αυτό κύριοι δεν γίνεται με μικρούτσικες σκέψεις του τύπου «ποιοι θα μας

εκπροσωπήσουν» και «γιατί εσύ και όχι εγώ». Γίνεται με συστηματική δουλειά, ομαδική και σε πάρα πολλά επίπεδα.

Η UIS έχει στις τάξεις της 24 επιτροπές, 24 ομάδες εργασίας, με το δικό της αντικείμενο η κάθε μια. Πολλά από τα θέματα των επιτροπών δείχνουν να μην έχουν καμία σχέση μεταξύ τους, όμως όλα μαζί συναποτελούν το μεγάλο αυτό κεφάλαιο που λέγεται σπηλαιολογία.

Καταλαβαίνετε τώρα πως μας έβλεπαν και τι γνώμη σχημάτιζαν για μας οι ξένοι συνάδελφοι όταν εκεί που αυτοί μοχθούσαν και απέδιδαν έργο, εμείς δεν είχαμε ακόμη αποφασίσει και δεν μπορούσαμε να τα βρούμε ούτε στο πρόσωπο που θέλουμε να μας εκπροσωπεί.

Όταν γνώριζαν πως στα πάνω από 200 άτομα που συμμετέχουν στις 24 επιτροπές, Έλληνας είναι μόνο ένας, ο κ. Σταυρόπουλος.

Μόνο ένας κύριος, μόνον ένας! Αυτή είναι η αξία μας και η διεθνής μας παρουσία και συμβολή.

Και από την άλλη τρωγόμαστε για εκπροσώπηση.

Καταλαβαίνω πως με όλα αυτά έχω βαρύνει την ατμόσφαιρα γι' αυτό θα κλείσω με κάτι πιο αισιόδοξο.

Το συνέδριο αυτό ήταν ότι πιο σημαντικό έχει συμβεί στην Ελλάδα, στην Ελληνική σπηλαιολογία, τα τελευταία χρόνια.

Μέσω αυτού εκατοντάδες συνάδελφοι από όλο τον πλανήτη ήλθαν στη χώρα μας, μας γνώρισαν, τους γνωρίσαμε, μάθαμε από αυτούς έμαθαν και εκείνοι για εμάς.

Τώρα πλέον η Ελλάδα για εκείνους δεν είναι ένα όνομα μα μία εικόνα, ένα βίωμα που το έζησαν από κοντά.

Αυτό για εμάς είναι μεγάλο πλεονέκτημα, μας άνοιξε τους ορίζοντες, μπορούμε πλέον να συζητήσουμε, να συνεργαστούμε, να συνυπάρξουμε μαζί τους, αρκεί να το θέλουμε, να το τολμήσουμε.

Να η πρόκληση! Ας κάνουμε τη σπηλαιολογία στην Ελλάδα σπηλαιολογία επιπέδου!

Μπορούμε να κάνουμε τους άλλους να μας σέβονται και να μας συμβουλευόνται.



Σταλακτίτες και Σταλαγμίτες

της Γεωργίας Τάρταρη

Μια σπηλαιολογική συνάντηση τελείωσε. Ίσως η καλύτερη. Βάζω το ίσως για να προλάβω σκέψεις και συγκρίσεις. Μεγαλύτερη συμμετοχή, πολλοί σύλλογοι, καλή οργάνωση, πολύ καλές παρουσιάσεις-εργασίες. Όμορφη φύση, ωραίο περιβάλλον, όμορφα σπήλαια, άριστη φιλοξενία. Κριτικές τοποθετήσεις, αντιπαραθέσεις, όπου και όταν χρειάστηκε. Καινοτομίες: βραβεύσεις, συναντήσεις επιτροπών.

Φίλοι μου, εμείς οι 180 σπηλαιολόγοι που μαζευτήκαμε στην 8^η Π.Σ.Σ για δύο πράγματα δεν μιλήσαμε: Για τις σχέσεις μας με την Εφορεία και για τις μεταξύ μας σχέσεις.

Γίναμε πολλοί! Πολλοί σύλλογοι και πολλοί σπηλαιολόγοι σε κάθε σύλλογο.

Πολλοί Σύλλογοι ερασιτεχνών- εθελοντών σπηλαιολόγων, που οι περισσότεροι βρίσκονται κάτω από τη στέγη της Σ.Ο.Ε., μιας οργάνωσης μη-κυβερνητικής. Στην οποία, κατά τη γνώμη μου, έχουν θέση όλοι οι σπηλαιολογικοί φορείς: σύλλογοι, όμιλοι, εταιρείες. Ψάχνουμε ακόμα να βρούμε ένα κοινό τρόπο έκφρασης.

Ναι, φίλοι μου, της Ε.Σ.Ε. ένα λόγο πρέπει να έχουμε, που δεν θα επιτρέπει σε κανέναν να απαξιώνει το έργο και την προσφορά των σπηλαιολόγων, σε όποιο σύλλογο και αν ανήκουν.

Δεν είστε μόνοι σας, φίλοι της Ε.Σ.Ε.

Η εταιρεία σας είναι η αρχαιότερη, η πλουσιότερη μέχρι τώρα σε δράση και ιστορία.

Τα πράγματα αλλάζουν. Οι ορίζοντες διευρύνονται. Αυξανόμαστε. Σπήλαια η Ελλάδα έχει αμέτρητα. Τόσοι και τόσοι ξένοι έρχονται, οι Έλληνες δε χωράμε;

Η απαξίωση από την πολιτεία και τους εκπροσώπους της αυξάνεται και αυτή, χωρίς

όρια και δεν ξεχωρίζει τους συλλόγους. Δημοσιεύματα του τύπου: **Κατσίκια ανακάλυψαν σπήλαιο**, που έντεχνα διέρρευσαν στα Μ.Μ.Ε απαξιώνουν το ρόλο των σπηλαιολόγων, ερασιτεχνών εθελοντών ή και επαγγελματιών κρατικών υπαλλήλων.

Όλοι μαζί, πολλοί και δυνατοί, πρέπει χωρίς εχθρότητες και πολεμικές, να δούμε πως θα βάλουμε ένα ισχυρό στίγμα σπηλαιολογίας στη χώρα μας.

Εμείς οι ερασιτέχνες- σπηλαιολόγοι, εργάτες μόνο της αγάπης μας για τα σπήλαια, την εξερεύνηση τους και την προστασία τους αδιάλειπτα ερχόμαστε αρωγοί στο έργο της Εφορείας Παλαιοανθρωπολογίας και Σπηλαιολογίας. Η αναγνώριση της προσφοράς και του έργου των σπηλαιολόγων είναι ένδειξη πολιτισμού και καλής λειτουργίας των Κρατικών υπηρεσιών

Η Σ.Ο.Ε έστειλε μια πρόταση στο σχέδιο νόμου για τον Οργανισμό του ΥΠ. ΠΟ που κυκλοφόρησε πριν μερικούς μήνες. Είναι μια καλή βάση για διάλογο.

Να ένα θέμα πρόσφορο για ανταλλαγή απόψεων. Το ηλεκτρονικό βήμα της Ομοσπονδίας, που μαζί με άλλες απόψεις για σπηλαιολογικά δρώμενα, τεχνικές, εξερευνητικές, μακριά από γκρίνιες και προσωπικές αντιπαραθέσεις, θα βελτιώσουν αυτές τις ηλεκτρονικές συναντήσεις λόγου και θα γεννήσουν μια ηχηρή πρόταση δράσης, για την ανάδειξη του ρόλου και του έργου μας.



Χριστουγεννιάτικο Bazaar
της Γεωργίας Τάρταρη

Στις 14 Δεκεμβρίου 2005 θα γίνει το καθιερωμένο χριστουγεννιάτικο παζάρι του ΣΠΕΛΕΟ. Όσοι επιθυμούν να βοηθήσουν και να συμμετέχουν στις διαδικασίες προετοιμασίας είναι πάντα ευπρόσδεκτοι.

Καλούμε όλους τους φίλους και γνωστούς να μας επισκεφτούν για τις αγορές τους και να μας ενισχύσουν.

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε μαζί μου.



Μια βραδιά στον Ανεμόμυλο

του Στέφανου Νικολαΐδη

Συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος.....

Θυμάται τον παππού του που ήταν ακόμα σαν κλέφτης. Κλέφτης σαν αυτούς που μαθαίνουμε στο σχολείο για το '21. -Σε μια φωτογραφία τονείχα δει με φουστάνελες και κάτασπρα περήφανα μουστάκια- Λοιπόν ο Θανάσης έχει πάρει από το δικό του γονίδιο. Ασυμβίβαστος με την μοίρα του, αφάνταστα παρορμητικός και ενθουσιώδης. Κατάφερε να ξεφύγει από τα παραδοσιακά δεδομένα της γενιάς του και τα κολλήματα.

Πως αυτός ο άνθρωπος βρήκε δικές του διεξόδους μέσα από τους ατελείωτους δαιδάλους με μόνο οδηγό το πνεύμα της αμφισβήτησης; Γιατί τα αδελφια τράβηξαν διαφορετικό δρόμο; Μήπως η οικογένεια που έκαναν να είναι η αιτία;

Αυτή σίγουρα σε προσγειώνει, και όχι μόνο. Σε χώνει κάτω από το έδαφος αναγκάζοντάς σε να αντιμετωπίζεις τα γήινα (όχι τα σπηλαιολογικά αλλά της ζωής). Όχι η οικογένεια, αλλά η γυναίκα μέσα στην οικογένεια. Ίσως ειδικά η ελληνίδα γυναίκα. Αυτή είναι η αιτία που υπάρχει η οικογένεια και συνεχίζει το ανθρώπινο είδος. Τόσο ισχυρή είναι δύναμη της ζωής που δεν έχει επιτρέψει να αποκλίνει το συγκεκριμένο γονίδιο της από την συνέχιση του είδους και την ολοκλήρωση της εντολής του Θεού «...κατακυριεύσου τη γη....».

Δεν είναι τυχαίο που λένε πως πίσω από κάθε μεγάλο άνδρα κρύβεται μια μεγάλη γυναίκα.. Το έργο της θα ήταν να μην παρενοχλεί τον άνδρα από τον σκοπό του.

Κάτω επικρατούσε η ίδια κατάσταση

- Δεν άργησα. Όλα είναι έτοιμα επάνω και έρχεται τώρα και η πυροσβεστική. Πως είσαι?
- Εξαντλημένος και θέλω να κοιμηθώ.

- Λοιπόν μου έδωσαν αυτά τα χάπια για τον πόνο και πρέπει να σου κάνω ένεση αντιβίωσης. Εδώ στο μπράτσο.

Εκεί που κάνουν για τον αντιτετανικό δεν θα έχει νεύρα. Ο Θεός βοηθός.

- Να δέσουμε κάπως και τα χέρια με τα σεντόνια και πάω πάνω να οργανώσω με την πυροσβεστική το τράβηγμα.

Οι άλλοι με τα αυτοκίνητα μόλις περάσανε τον Ισθμό και η αγωνία τους για το ατύχημα τους κρατούσε σε πλήρη εγρήγορση. Οι συζητήσεις επί παντός θέματος αλλά κυρίως για την απροθυμία του Φάνη να μετέχει.

Ειδικά ο Γιώργος «φόρτωνε» όλο και περισσότερο. Είχε που είχε κάτι φιλοδιαφορές, τώρα είχε ξεχειλίσει το ποτήρι. Άρχισε να ξεσκονίζει από την μνήμη του όλα όσα του είχε καταγράψει.

Ένα από τα προβλήματα ήταν πως δεν είχε ζώνη ο Θανάσης. Θα έπρεπε να περιμένουμε την σπηλαιοδιάσωση για να αρχίσει η έξοδος με το φορείο.

-Αφού έχει έρθει πια η πυροσβεστική πρέπει να ανέβω να συνεννοηθώ μαζί τους, δεν θα αργήσω και σε λίγο θα σε πιάσει και το ηρεμιστικό με τα παυσίπονα. Ο.Κ?
-Ο.Κ.

Είχαν μαζευτεί απέξω πέντε - έξη πυροσβέστες με κάτι χονδρόσκοινα και ευτυχώς είχαν μαζί μια ζώνη η οποία θα μπορούσε να προσαρμοστεί με τα σπηλαιολογικά εργαλεία για να την χρησιμοποιήσω εγώ στο ανέβασμα και να βάλει ο Θανάσης τη δικιά μου. Μαζί είχαμε φέρι και ένα σχοινί πενηντάρι μπας και χρειαζόταν.

Πήρα και την τροχαλία με το basic για να δουλέψει σαν πολύσπαστο αφού τη μια άκρη την έδεσα στο δένδρο, από την άλλη θα τραβούσανε και στη μέση κρεμασμένος από την τροχαλία με το basic θα ήταν ο Θανάσης. Για ασφάλεια θα χρησιμοποιούσα το χονδρό σχοινί των πυροσβεστών.

Έδειχναν σαν να καταλάβαιναν τι τους έλεγα να κάνουν.

Συνεχίζεται...



Τα μέλη μας θυμούνται...

της Ελενας Λάλου

Οι νεότεροι από εμάς δεν την έχουμε δει ποτέ. Οι παλαιότεροι όμως θυμούνται στο πρόσωπό της την πολύ όμορφη και δυναμική σπηλαιολόγο που πέρασε από τον ΣΠΕΛΕΟ.

Σε ηλικία 52 χρονών η Θεώνη Πατηράκη εξακολουθεί να είναι όμορφη και εντυπωσιακή τόσο όσο ακούγαμε ότι ήταν πριν από 27 χρόνια που ξεκίνησε σπηλαιολογία.



Με ένα χαμόγελο μόνιμα ζωγραφισμένο στο πρόσωπό της μας υποδέχτηκε στο σπίτι της όπου μαζί με τον σύζυγό της Νίκο Παντασούλα (βλέπε συνέντευξη στο επόμενο τεύχος) μοιράστηκαν μαζί μας αναμνήσεις και εμπειρίες από τη σπηλαιολογία και το ΣΠΕΛΕΟ.

Κάποιες από αυτές θα διαβάσετε στην παρακάτω συνέντευξη.

-Όνομα:

-Θεώνη Παντασούλα ή Πατηράκη; Το πατρικό μου είναι Θεώνη Πατηράκη

-Ηλικία;

-52 ετών

-Επάγγελμα;

-Τώρα πια οικιακά

-Άλλα ενδιαφέροντα εκτός από τη σπηλαιολογία;

-Τώρα είμαι ταμίας στον σύλλογο γονέων και κηδεμόνων του σχολείου του γιού μου.

-Πότε ασχολήθηκες για πρώτη φορά με τη σπηλαιολογία;

-Δεν το θυμάμαι ξεκάθαρα. Ήταν ή το 1978 ή το 1979, όπου παρακολούθησα μαθήματα σπηλαιολογίας στην Ελληνική Σπηλαιολογική Εταιρεία.

-Πόσα χρόνια ασχολήθηκες μετά;

-Όχι πάρα πολλά. Ασχολήθηκα μέχρι το 1985. Σταμάτησα λίγο καιρό αφότου παντρεύτηκα.

-Από που έμαθες για τη σπηλαιολογία;

-Είχα ένα φίλο σπηλαιολόγο, από τον οποίο άκουσα για τη σπηλαιολογία και έτσι τελικά αποφάσισα να ασχοληθώ και εγώ.

-Συμμετείχες σε μεγάλες αποστολές όσο ήσουν στην ΕΣΕ;

-Βεβαίως και σε μεγάλες και σε αρκετές. Η πρώτη μεγάλη αποστολή ήταν στο σπήλαιο των Λιμνών, όπου πήγαμε πάρα πολλές φορές. Το ξέρω πολύ καλά αυτό το σπήλαιο. Ακόμα και όταν βλέπω κάποιες σκηνές στην τηλεόραση, μπορώ να καταλάβω και να θυμηθώ ποιο ακριβώς σημείο του σπηλαίου προβάλεται. Είναι κάποια χαρακτηριστικά σημεία που μου έχουν μείνει πολύ έντονα.

-Πήγαίνες συχνά σε αποστολές.

-Με την ΕΣΕ, αλλά ακόμα περισσότερο με το ΣΠΕΛΕΟ, πηγαίναμε πολύ συχνά αποστολές. Κάθε Σαββατοκύριακο βγαίναμε από την Αθήνα. Για 4 χρόνια λείπαμε κάθε σαββατοκύριακο.

-Ποια ήταν η μεγαλύτερη αποστολή με τον ΣΠΕΛΕΟ;

-Νομίζω πως ήταν η αποστολή στο Δυρό. Κάναμε βέβαια συνέχεια αποστολές και σε άλλα σπήλαια, όχι απαραίτητα μικρότερης σημασίας, αλλά ο Δυρός ήταν και από τα πιο όμορφα σπήλαια.

-Γιατί σταμάτησες τη σπηλαιολογία;

-Ένας λόγος ήταν ο σκύλος μου. Αγαπάω πολύ τα ζώα και όταν απέκτησα σκύλο δεν μπορούσα να διανοηθώ να αφήσω μόνο το κανισάκι μου εδώ. Ο άντρας μου συνέχισε να πηγαίνει κάποιες φορές, αλλά αν δεν είχαμε το σκυλάκι θα ακολουθούσα κι εγώ.

-Θα ξαναγύριζες στον ΣΠΕΛΕΟ για κάποια αποστολή;

-Θα ήθελα να ξαναζούσα μία αποστολή, αλλά τώρα πια με το παιδί, δεν θα το άφηνα για να φύγω.

-Τι σου έχει μείνει πιο έντονα από τον ΣΠΕΛΕΟ;

-Η παρέα ήταν πολύ καλή τότε. Τότε ήμασταν μία ομάδα πάρα πολύ δεμένη. Δεν ξέρω αν λειτουργείτε ακόμα και τώρα έτσι. Πολλές ώρες μέσα στη σπηλιά και στα βράθρα και κατευθείαν Αθήνα. Πολύ ξενύχτι.

-Έχεις κάποιο σπηλαιολογικό απωθημένο; Υπάρχει κάποιο σπήλαιο που θα ήθελες να είχες επισκεφτεί, αλλά δεν τα κατάφερες;

-Σε όλα τα σπήλαια έχω πάει. Μέχρι και την Κομοτηνή. Είχα την τύχη να δω όλα τα μεγάλα και ωραία σπήλαια. Δεν έχω πάει όμως σε σπήλαια σε νησιά. Σε νησί δεν έχω πάει σε σπηλιά. Αλήθεια, από τότε μέχρι τώρα έχουν βρεθεί κάποια νέα σπήλαια, αντίστοιχης ομορφιάς;

-Υπάρχουν αρκετά. Δύο πολύ όμορφα είναι η Τρύπα του Βοριά όπου πρώτη φορά κατέβηκε, το 1992, μία ομάδα Ιταλών και το 1996 κατέβηκαν οι πρώτοι Έλληνες, παιδιά του ΣΠΕΛΕΟ, και η Αρμίτσα όπου η είσοδος ανοίχτηκε κατά λάθος από κάποιο γκρέϊντερ καθώς άνοιγε έναν δρόμο.

-Από τα σπήλαια που έχεις επισκεφτεί, πιο ήταν το ωραιότερο;

-Κάθε σπηλιά έχει το δικό της χαρακτηριστικό, τόσο από χρώματα όσο και από σχήματα των σταλακτιτών. Μου άρεσε όμως πιο πολύ από όλα το Λιμνών. Εκτός από το Λιμνών μου άρεσε και η Σελινίτσα πάρα πολύ. Πάντα προτιμούσα τα σπήλαια με στολισμό. Εάν δεν είχε στολισμό, δεν μου άρεσε ιδιαίτερα. Από τη Σελινίτσα μου άρεσε περισσότερο το τμήμα στο τέρμα της διαδρομής, τα στολισμένα.

Από το σπήλαιο των Λιμνών θυμάμαι τα γκουρ. Τι ωραία! Κάπνιζα πάντα. Και το τσιγάρο που έκανα το έσβηνα και το μάζευα για να μην μείνει το αποτσίγαρο και λερώσει αυτή την ομορφιά. Περνάγαμε τις λίμνες με τις βάρκες ...ήταν το κάτι άλλο! Να αναιβαίνεις, να κατεβαίνεις, να τραβάς τη βάρκα. Η καλύτερη περίοδος ήταν όταν ήταν γεμάτες οι λίμνες και οι 13... ήταν το κάτι άλλο!

-Έχεις πάει τώρα που αξιοποιήθηκε;

-Όταν ένα σπήλαιο γίνεται τουριστικό χαλάει. Δεν έχω πάει ποτέ σε τουριστικό. Έχω περάσει αλλά δεν έχω μπει. Ήμουν απ' έξω από το Λιμνών και δεν μπήκα. Δεν θέλω να το δω πως είναι τώρα. Έχω τόσο όμορφες εικόνες από αυτό το σπήλαιο και δεν μπήκα μόνο και μόνο

για να μην χαλάσει η εικόνα που είχα. Ξέρω πόσο θα έχει αλλάξει. Έχω μάθει ότι οι πρώτες λίμνες δεν είναι πια ολόλευκες όπως τις είχαμε πρωτοδεί, αλλά γεμάτες λάσπες. Εμείς ούτε το τσιγάρο δεν αφήναμε κάτω και τώρα... Αυτά που έχουμε δει και θαυμάσει δεν θέλω να τα δω κατεστραμμένα.

-Περιγράψε μας κάποια στιγμή αγωνίας.

-Δεν είχα νιώσει ποτέ αγωνία μέσα στη σπηλιά, ούτε και φοβήθηκα ποτέ. Μάλιστα για να κάνω οικονομία στην ασετυλίνη και στις μπαταρίες, έσβηναι και τα φώτα και καθόμουν στο σκοτάδι. Μετά από λίγη ώρα ένιωθα τα δολιχόποδα να ανεβαίνουν επάνω μου. Φόβο δεν ένιωσα ποτέ. Δεν είχα κλειστοφοβία και δεν φοβόμουν ούτε όταν βρισκόμουν μόνη μου και περίμενα τους άλλους. Και πάντα τα κατάφερα αν και τις περισσότερες φορές γκρίνιαζα ότι δεν θα τα καταφέρω, τελικά δεν είχα μείνει ποτέ πίσω.

-Άκουσα ότι πέρασες κι εσύ κάποια Χριστούγεννα στην Αυστρία.

-Τα πιο εντυπωσιακά Χριστούγεννα. Το πιο εντυπωσιακό ήταν ότι ήταν μαζεμένοι πολλοί νέοι άνθρωποι από πολλές ευρωπαϊκές χώρες. Βρεθήκαμε για πολλές μέρες μαζί και την αλλαγή την κάναμε μέσα στη σπηλιά που βρισκόταν δίπλα από το καταφύγιο. Το '79 νομίζω έγινε αυτό στο Σάλσμπουργκ.

-Υπάρχει κάποια στιγμή που δεν θα ξεχάσεις ποτέ;

-Α! Δεν θα ξεχάσω την αποστολή στη Γιουγκοσλαβία. Εκεί είχαμε μείνει στο σπίτι κάποιου Αλέξη. Πήγαμε σε μια σπηλιά, με -22°C και είχε σταλαχτίτες από πάγο, όλη η σπηλιά. Είχε και υπόγειο ποτάμι μέσα. Φανταστική, αλλά ήταν όλα παγωμένα. Και κάποια στιγμή βράχηκαν τα ρούχα μου και έπρεπε να αλλάξω εκεί μέσα για να μην παγώσω. Που να βγάλω τα ρούχα μου σε τέτοια θερμοκρασία;



Βιβλιοπαρουσίαση
του Θωμά Θεοδοσιάδη

**ΤΟ ΦΑΡΑΓΓΙ ΤΟΥ
ΚΟΤΣΥΦΟΥ**

Με τα δώδεκα σπήλαια του και τους πέντε υδρόμυλους του.

Ενδιαφέρον βιβλίο με πολλές πληροφορίες για τα σπήλαια της περιοχής του Φαραγγιού Κοτσυφού στο Ρέθυμνο.

Το βιβλίο χωρίζεται σε τρία μέρη. Στο πρώτο παρουσιάζεται το φαράγγι, με την γεωγραφική του θέση, τη γεωλογική ιστορία του και διάφορα ιστορικά στοιχεία σχετικά με το φαράγγι.

Στο δεύτερο μέρος παρουσιάζονται δεκατρία σπήλαια, μερικά από αυτά δημοσιεύονται για πρώτη φορά. Σε κάθε σπήλαιο υπάρχουν στοιχεία για τη θέση, την προσπέλαση καθώς και η περιγραφή και η ιστορία του, στο τέλος υπάρχει σκαρίφημα ή χαρτογράφηση.

Στο τρίτο μέρος υπάρχουν προτάσεις για την προστασία, την ανάδειξη και την τουριστική αξιοποίηση του φαραγγιού του Κοτσυφού.

Στο τέλος του βιβλίου υπάρχει μεταφρασμένο σε τρεις γλώσσες (Γαλλικά, Αγγλικά, Γερμανικά) το δεύτερο μέρος του βιβλίου.

Συγγραφέας Χρίστος Ι Μακρής. Τιμή 9,15€. Δοκιμάστε στην ΕΣΤΙΑ.



Φόρουμ ΣΟΕ
της Έλενας Λάλου

Για αυτόν τον μήνα εκτός τις ετοιμασίες της Πανελλήνιας είχαμε και άλλες κουβέντες:

Μετακομίσαμε!!!

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=281>

Όλοι το ξέρουμε αλλά ο ΣΠΕΛΕΟ Μετακόμισε και το ανακοίνωσε κιόλας

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ... και στα σπήλαια?

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=287>

Για να το σκεφτούμε όλοι σοβαρά και να δούμε τι θα κάνουμε...

Σχολείο canyoning από τον ΕΣΕΦ

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=278>

Σεμινάριο Σπηλαιολογίας Β' Βαθμού 2005

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=285>

Σεμινάρια Α' επιπέδου από τον ΦΟΣ

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=293>

Ετοιμαστείτε...έχουμε σχολεία για όλα τα γούστα και όλα τα επίπεδα

Αποστολή στο Σπήλαιο Πηγών Αγγίτη

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=279>

Κάποιοι πέρασαν 10 καταπληκτικές ημέρες στη Δράμα αυτό τον μήνα...

Νεροσπηλιά Όρθυς

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=294>

Σπηλαιοκατάδυση στην Καστριώτισσα Οίτης

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=270>

Σπηλαιοκαταδύσεις που σπάσανε ταμεία

Οδηγός Σπηλαιοδιάσωσης στα Ελληνικά

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=282>

Ο οδηγός του σωστού σπηλαιοδιασώστη... Θα πρέπει να μην λείπει από καμία σπηλαιολογική βιβλιοθήκη...

Χελιδορέα, Οκτώβριος 2005

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=290>

...και αφού διαβάσετε τον οδηγό, διαβάστε και που θα σας χρειαστούν όλα αυτά...

Πέρασμα αλλαγής

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=269>

Ιμάντες στη σπηλαιολογία

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=291>

Παρεξήγηση

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=280>

Quiz και τεχνικές για όσους ενδιαφέρονται...

Ιστορίες Φολεγάνδρου...

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=276>

Μία ας πούμε αγγελία, που δεν είναι όμως και αγγελία...

8η ΠΣΣ

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=183>

8η ΠΣΣ - Εντυπώσεις

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=308>

Διαβάστε την Πανελλήνια λεπτό προς λεπτό...πριν και μετά

...και συνεχίζει...

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=283>

Η Βορόνια μεγαλώνει κι άλλο

Τα ευτράπελα του διαδικτύου

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=138>

Από αλλού ξεκίνησε σε μαθήματα ορθογραφίας κατέληξε...

Η εξερεύνηση του σπηλαίου της Βελανιδιάς

Λέρνας Αργολίδας

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=297>

Μία άλλη πτυχή της ιστορίας της Λέρνας

28η Οκτωβρίου 1940

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=306>

Μαθήματα Ελληνισμού για όσους νομίζουν ότι δεν μπορούμε οι Έλληνες ενωμένοι να καταφέρουμε τα πάντα!

Η ιστορία της σπηλαιολογίας στην Ελλάδα

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=66>

Ενημερωθείτε οπωσδήποτε!

Σπήλαια και Λογοτεχνία

Περιγραφή σπηλαίων Μάνης από την Α.

Πετροχειλό

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=300>

Αι μύχαι λειτουργίας των σκοτεινών εγκάτων

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=301>

Λειτουργία σε Λα Ύψεις

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=302>

Γκόλουμ

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=303>

Εσμεράλδα

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=307>



Σπηλαιολογικές Τεχνικές

του Στέφανου Νικολαΐδη

Συνεχίζοντας τις τεχνικές απελευθέρωσης συντρόφου από το σχοινί, από το προηγούμενο τεύχος (αυτοδιάσωση), θα αναφερθούμε τώρα σε μια άλλη τεχνική που λέγεται

Απελευθέρωση με «croll to croll»

1. Πλησιάζουμε το θύμα από κάτω.
2. Περνάμε την μανίλια μας πάνω από το croll του.
3. Το croll μας πλησιάζει και σχεδόν αγγίζει το croll του.
4. Ασφαλίζουμε το θύμα με το descendeur (καταβατήρα) του
5. Βγάζουμε την μανίλια του από το σχοινί.
6. Τοποθετούμε το σώμα μας ανάμεσα στα πόδια του θύματος και με τρόπο ώστε να κάθεται στους μηρούς μας.
7. Με το δεξί χέρι κρατάμε το σχοινί περίπου 30-40 εκ. πάνω από το croll του.
8. Τον αριστερό αντίχειρα τον έχουμε στο πειράκι του croll του έτοιμοι να το ανοίξουμε.
9. Σε αυτή τη στάση ρίχνουμε το σώμα μας πίσω (σαν τίναγμα) ώστε να δημιουργηθεί ταλάντωση και οι μηροί με τα γόνατα να σπρώξουν και να σηκώσουν «κάπως» το θύμα.
- 9α. Το δεξί χέρι, αφού κρατά το σχοινί, δημιουργεί πάνω σ' αυτό μια ταλάντωση και στην επιστροφή του σχοινοῦ, στην αρχική θέση, ανοίγει το croll.
10. Βγάζουμε το croll από το σχοινί.
11. Το θύμα κάθεται στα γόνατα μας.
12. Κατεβάζουμε το θύμα σιγά σιγά ώστε να μείνει κρεμασμένο στο descendeur.
13. Κατεβαίνουμε με τα φρένα ώστε να ασφαλιστούμε πολύ κοντά στον κεντρικό του θύματος (από την κάτω πλευρά).

14. Βγάζουμε τα φρένα μας από το σχοινί.
15. Κρεμόμαστε από το θύμα.
16. Λύνουμε το descendeur.
17. Κατεβαίνουμε.

Δεν χρειάζονται επιπλέον υλικά



Εν ριπή
του Θωμά Θεοδοσιάδη

- Διάνοιξη σε σπήλαιο στο Αγριλίκι έγινε τον μήνα που μας πέρασε, από μέλη του ΣΠΕΛΕΟ, σε σημείο με μεγάλη ροή αέρα, χωρίς όμως τα αναμενόμενα αποτελέσματα.
- Ανοίξαμε και σας περιμένουμε, θα μπορούσε να είναι ο τίτλος, Ο ΣΠΕΛΕΟ μετακόμισε στα καινούργια, ιδιότητα, γραφεία. Οδός Νεοφύτου Μεταξά 26, Σταθμός Λαρίσης.
- Στο Αγγλικό περιοδικό DESCEND υπάρχει άρθρο για την εκδρομή που έκανε ο ΣΕΛΑΣ σε σπήλαια της περιοχής του Πάρνωννα, μάλιστα το εξώφυλλο κοσμή φωτογραφία από την καταβόθρα του Δέρσιου.
- Ο ΕΣΕΦ οργανώνει 8η σχολή διάσχισης φαράγγιων - Canyoning. Η σχολή έχει σκοπό την διάδοση των τεχνικών διάσχισης φαράγγιων στην Ελλάδα και έχει τις βάσεις της στην Γαλλική σχολή canyoning.
- Σεμινάρια Β' επιπέδου διοργανώνει η Ε.Σ.Ε από τις 31 Οκτωβρίου έως τις 7 Δεκεμβρίου 2005
- Σπηλαιοκατάδυση σε λιμνοπηγή της Πελοποννήσου έγινε από σπηλαιοδύτες, η εξερεύνηση έδωσε μερικά μέτρα ακόμα, ενώ δείχνει να συνεχίζει πολύ.
- Έγινε με επιτυχία η προγραμματισμένη άσκηση σπηλαιοδιάσωσης της Σ.Ο.Ε στο βράθρο Χελιδορέας.
- Τα νέα από τη Βορόνια λένε ότι το μεγαλύτερο σπήλαιο του κόσμου, γίνεται ακόμα πιο μεγάλο.
- Αλλαγή Δ.Σ. του ΣΕΛΑΣ . Παρασκευή 7 Οκτωβρίου ο Ανδρέας Χριστοδούλου παραιτήθηκε από το ΔΣ του συλλόγου. Νέος πρόεδρος ο Κώστας Ιατρού και η Μαργαρίτα Κανελλίδου (ως πρώτο αναπληρωματικό μέλος του ΔΣ) αναλαμβάνει καθήκοντα βοηθού γραμματέα.
- Δημοσίευση στο περιοδικό Thalassa του ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ σχετικά με το σχολείο σπηλαιοκατάδυσης που έγινε στην Λακωνία.
- Σπηλαιοκατάδυση στο Σπήλαιο των Βλάχων Ερυμάνθου και στην πηγή Ψαρόβρυση από μέλη του ΣΕΛΑΣ. Κατά την διάρκεια της αποστολής μέλη του συλλόγου επισκέφθηκαν και εξερεύνησαν τα σπήλαια Τρούπα, Αλεξαντρίνα και Καλιακουδότρυπα στην περιοχή του χωριού Καλιάνιστρα.
- Ξεπέρασε τον κίνδυνο ο Χρήστος Βλασταράς, μετά το ατύχημα που είχε τον Σεπτέμβριο. Είναι ακόμα όμως στο νοσοκομείο ΚΑΤ και δέχεται επισκέψεις.
- Για τρίτη συνεχή χρονιά ο ΦΟΣ οργανώνει σεμινάρια σπηλαιολογίας α' επιπέδου.
- Τα μαθήματα ξεκινούν την Τετάρτη 2 Νοεμβρίου.
- Στα πλαίσια της 8 ης ΠΣΣ πραγματοποιήθηκε εθελοντική αιμοδοσία.
- Πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 19/10 στα γραφεία του ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ (Ιωαννίνων και Λαύραγκα 13) θεωρητικό σεμινάριο Γεωλογίας σπηλαίων από τον γεωλόγο Γιώργο Κουπαρίτσα.
- Ολοκληρώθηκε η χαρτογράφηση του βράθρου Φτέρη (-70μ) που ανακαλύφθηκε από μέλη Ε.Σ.Ε. στο όρος Μερέντα στα Μεσόγεια Αττικής.
- Παντρεύτηκαν το Σάββατο 5 Νοεμβρίου 2005 η Βίκυ Μαλαμά με τον Νίκο Βαλσαμίδη - αμφότεροι μέλη του ΦΟΣ. Ο γάμος τους ήταν καθαρά σπηλαιολογική υπόθεση αφού γνωρίστηκαν σε μια σπηλιά στη Σέττα (σε ένα στένωμα συγκεκριμένα), ενώ ο κουμπάρος και η κουμπάρα είναι και αυτοί σπηλαιολόγοι (Δημήτρης και Δέσποινα Ντίνου). Τον τόπο της γνωριμίας τους απαθανάτιζε και η τούρτα του γάμου τους! Άντε να παίρνουν κι οι υπόλοιποι ανύπαντροι σειρά!



Πριν από

του Θωμά Θεοδοσιάδη

Τον Σεπτέμβριο του 1936 δημοσιεύεται άρθρο του Ι. Σαρρή στο περιοδικό «Το Βουνό» σχετικό με την εξερεύνηση του βαράθρου Δρακότρυπα Ερυμάνθου. Η εξερεύνηση αυτή έγινε με συνεργασία της Σ.Ο (Σπηλαιολογική Ομάδα) του Ε.Ο.Σ Αθηνών και του τμήματος Ε.Ο.Σ Πατρών. Η αποστολή αυτή ήταν και το έναυσμα για την ίδρυση της Σ.Ο Πατρών.

Το βάραθρο βρίσκεται σε υψόμετρο 730μ κοντά στο χωριό Βερβίνη (Κρυόβρυση) στη θέση Καρές (Χάνι), νότια του Ερύμανθου. Οι ιστορίες για αυτό ήταν τρομερές, πολλές φορές το λέγανε και Διακότρυπα. Μια παπαδιά εξαφανίστηκε μέσα, και στο βάθος του έρεε ένας αόρατος ποταμός, πολλές φορές οι χωρικοί είχαν κάνει αυλάκι που διοχέτευε νερά στο στόμιο του βαράθρου με σκοπό να το γεμίσουν χωρίς αποτέλεσμα. Όλα αυτά ήταν γνωστά στον πρόεδρο του τμήματος Πατρών ο οποίος οργάνωσε την αποστολή με την συνεργασία της Σ.Ο του Ε.Ο.Σ Αθηνών. Η αποστολή έγινε τις 15 και 16 του Αυγούστου το 1936.

Η ομάδα ξεκίνησε από την Πάτρα με αυτοκίνητο. Από το χωριό Ερυμάνθια και μετά από τρίωρη πεζοπορία έφτασε στο χωριό Προστόβιτσα, και από εκεί με πεζοπορία δύο περίπου ωρών έφτασε στην περιβόητη Δρακότρυπα. Την νύχτα της πρώτης ημέρας η ομάδα έμεινε έξω από το σπήλαιο. Οι κάτοικοι του χωριού μαθαίνοντας την είδηση, έφτασαν το επόμενο πρωί «συν γυναίξι και τέκνοις» με επικεφαλής τους τον πρόεδρο της κοινότητας.

Το συνολικό βάθος του σπηλαίου ήταν 64μ, και αυτό ήταν ένα πρόβλημα αφού είχαν μαζί τους μόνο 40μ σκάλα. Το έλυσαν ενώνοντας σκοινί με διαδοχικές θηλιές στο πρώτο μέρος του βαράθρου όπου η κλίση ήταν μικρή. Στο σκοινί με τις θηλιές ένωσαν την σκάλα η οποία έφτασε μέχρι τον πάτο. Στον πάτο του βαράθρου κατέβηκαν δύο μέλη από την Πάτρα και ένας από την Αθήνα. Ο πυθμένας είναι λασπώδης και γεμάτος από πέτρες που έριχναν οι χωρικοί, στο χαμηλότερο σημείο του το έδαφος ήταν πολύ μαλακό και υποχωρούσε από το

βάρος. Σε αυτό το σημείο υπήρχε και σταγονοροή, η οποία, ενισχυμένη από την αντήχηση, δημιουργούσε την εντύπωση του υπόγειου ποταμού σε αυτούς που βρίσκονταν στην είσοδο. Τα αποτελέσματα αυτά ικανοποίησαν την περιέργεια των χωρικών αλλά και τους δυσαρέστησαν, αφού δεν ανταποκρίνονταν στις φανταστικές δοξασίες. Ο πρόεδρος του χωριού αποχαιρετώντας τους, σε μικρό λόγο που έβγαλε, μεταξύ των ευχαριστιών του, είπε «κρίμα μόνο που έλεγαν οι παππούδες μας ότι απόλυσαν 120 οργιές σκοινί και δεν ήβραν τον πάτο»

Τελειώνοντας το άρθρο ο Σαρρής προσθέτει κάτι που του είπε ένας φίλος, που έμαθε για την εξερεύνηση αυτή, «Με τας προσπάθειάς σας ταύτας καταστρέφετε τας σεβαστάς λαϊκάς παραδόσεις χωρίς να προσφέρετε τίποτε εις την επιστήμην».

Έχει άραγε δίκαιο?

SPELEONEWS

Επιμέλεια Σύνταξης: Θωμάς Θεοδοσιάδης

Καλλιτεχνική κ' Ηλεκτρονική Επιμέλεια: Έλενα Λάλου

Επιμέλεια Διόρθωσης Κειμένων: Αμίκια Λυκιαρδοπούλου

Επιμέλεια Ύλης: Στέφανος Νικολαΐδης

Φωτογραφία Εξώφυλλου: Γιώργος Μακρής

Κείμενα - Συνεργασίες

Αδαμόπουλος Κώστας
Ζούπης Κώστας
Θεοδοσιάδης Θωμάς
Καμηλάκη Εύα
Καραγιάννης Δημήτρης
Κορύλλος Κωνσταντίνος
Κατσιφάς Γιώργος
Λάλου Έλενα
Μακροστέργιος
Λάμπρος
Μαλαμά Κατερίνα
Νικολαΐδης Στέφανος
Τάρταρη Γεωργία
Τζαβέλλας Γιώργος
Τριανταφύλλου Γιώργος

Φωτογραφίες

Θωμάς Θεοδοσιάδης
Γιώργος Τριανταφύλλου
Στέφανος Νικολαΐδης
Έλενα Λάλου
Στέργιος Θεοδοσιάδης
Χάρης Λάμπρου
Αναστασία
Κρουσταλλάκη
Γιώργος Κατσιφάς
CDG

Βρείτε περισσότερες φωτογραφίες για τα θέματα του τεύχους μας στην ηλεκτρονική διεύθυνση <http://www.speleonews.com>

Λάβετε το **SPELEONEWS** στο ηλεκτρονικό σας ταχυδρομείο (email) συμπληρώνοντας την ανάλογη φόρμα στην παρακάτω στην ηλεκτρονική διεύθυνση <http://www.speleonews.com> ⇒ mailinglist

Το **SPELEONEWS** είναι μια σπηλαιολογική επιθεώρηση εκδιδόμενη ηλεκτρονικά κάθε μήνα. Ασχολείται με σπηλαιολογικές δραστηριότητες - εξερευνήσεις, επισκέψεις, τεχνικές, νέα του συλλόγου, νέα άλλων συλλόγων, κ.λ.π καθώς και με ότι άλλο αφορά τον σπηλαιολογικό χώρο. Κείμενα για οποιοδήποτε από τα παραπάνω είναι καλοδεχούμενα, στο email - speleonews@speleonews.com. Τα αποστελλόμενα κείμενα μπορούν να δημοσιευτούν αυτούσια ή να συντομευτούν, διορθωθούν ή ακόμα να χρησιμοποιηθούν ως πληροφορία. Τα ενυπόγραφα αποτελούν ιδιοκτησία των συγγραφέων τους και εκφράζουν αυτούς, και όχι κατά ανάγκη την έκδοση αυτή.



Αγγελίες

της Έλενας Λάλου

Μία νέα στήλη εγκαινιάζουμε σε αυτό το τεύχος. Όπως όλα τα περιοδικά, έτσι και το **SPELEONEWS** αποκτά τις δικές του αγγελίες. Στις αγγελίες μας θα βρείτε σπηλαιολογικά προϊόντα προς πώληση ή αγορά. Για να βάλετε την αγγελία σας ή να δηλώσετε ενδιαφέρον για κάποιο από τα παρακάτω προϊόντα επικοινωνήστε με το smallad@speleonews.com.

Μπλουζάκια **SPELEONEWS**



Τα μπλουζάκια κυκλοφορούν για όλους τους αναγνώστες του **SPELEONEWS** και όχι μόνο και δίνονται στην τιμή των 10€ και δώρο το CD **SPELEONEWS**. Κυκλοφορούν σε μπλε και κόκκινο χρώμα.

Στην μπροστινή πλευρά υπάρχει τυπωμένο το λογότυπο του **SPELEONEWS**, ενώ στην πίσω υπάρχει τυπωμένο σκίτσο με σπηλαιολόγο ημι-ξαπλωμένο μέσα σε σπηλιά να διαβάζει το περιοδικό **SPELEONEWS**. Δεν πρέπει να λείπει από κανέναν ενημερωμένο σπηλαιολόγο.

CD **SPELEONEWS**

Προμηθευτείτε το CD **SPELEONEWS** με όλα τα προηγούμενα τεύχη. Στο CD περιλαμβάνονται όλες οι φωτογραφίες που υπάρχουν στο διαδίκτυο, καθώς και επιλεγμένη photogallery με μουσική επένδυση. Το CD διατίθεται στην τιμή των 2€.



Οδηγός Σπηλαιοδιάσωσης



Ο "Οδηγός Σπηλαιοδιάσωσης" της Γαλλικής ομάδας σπηλαιοδιάσωσης μεταφρασμένος στα ελληνικά, με παράρτημα της ΣΠΗΛΑΙΟΔΙΑΣΩΣΗΣ.

Μία έκδοση 107 σελίδων που περιλαμβάνει όλες τις τεχνικές που πρέπει να ξέρει ένας σπηλαιοδιασώστης. Απευθύνεται σε όλους τους σπηλαιολόγους και κοστίζει μόλις 10€.

Μπλουζάκια ΣΠΗΛΑΙΟΔΙΑΣΩΣΗΣ

Σε δύο χρώματα, άσπρο και κόκκινο διατίθενται τα μπλουζάκια της ΣΠΗΛΑΙΟΔΙΑΣΩΣΗΣ.

ΠΡΟΣΟΧΗ! ΔΕΝ είναι αποκλειστικά για σπηλαιοδιασώστες. Τα μπλουζάκια κοστίζουν 10€ το ένα.



Ημερολόγιο 2006 - ΑΕΤΟΣ Γλυφάδας



Αφιερωμένο στο σπήλαιο "Προφήτη Ηλία" Γλυφάδας, με φωτογραφίες του Πέτρου Ρωμανά, είναι το ημερολόγιο του ΑΕΤΟΥ Γλυφάδας για το έτος 2006.

Διατίθεται στην τιμή των 8€.

Ημερολόγιο 2006 - ΣΠ.ΕΛ.Ε.Ο.

Το ημερολόγιο του ΣΠΕΛΕΟ για το 2006 μόλις κυκλοφόρησε. Για 5^η συνεχή χρονιά ο ΣΠΕΛΕΟ μετά από συλλογική ως συνήθως δουλειά παρουσιάζει ένα ημερολόγιο αφιερωμένο στο σπήλαιο του Μασρά.

Τις πανέμορφες και εντυπωσιακές φωτογραφίες, πλαισιώνουν κείμενα που αναφέρονται στο ιστορικό εξερεύνησης του σπηλαίου.

Η τιμή του ημερολογίου είναι 5€.

